

SZENTESÉs VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
 egy negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket
 és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Tisztviselői felelősség.

Szentes, 1890. ápr. 6.

Már lapunk korábbi számában megírtuk, hogy olyan kérdésekben, mint amilyenek a Döme-féle ügygyel kapcsolatos fegyelmi kérdések, akkor, mikor oda fejlődtek, hogy vizsgálat tárgyát képezik: nem tartjuk helyén valónak, a nyilvánosság előtt való bírálgatást; nem pedig azért, mert ennek mindig olyan ize van, mintha a bíráló egy vagy más irányban befolyásolni kívánná azt a testületet, vagy egyest kiküldöt-tet, aki hivatva van a vizsgálatot meg-ejteni, sőt a kérdésben érdemileg ítél-kezni is.

Már akkor megmondtuk azt is, hogy mi magunk nem szívesen és csak-is a viszonyok kényszere alatt foglalko-zunk e kérdésekkel és így is csak any-nyiban: amennyiben hírlapiról tisztunk parancsolja, hogy állást foglaljunk min-den oly akció ellen, mely a fent hiva-tolt befolyásolást célozza akár a köz-véleményre, akár a vizsgálatot teljesítő testületre vagy annak egyes kiküldöttjére.

Ma ismét ily kényszerhelyzetben va-gyunk.

A „Szentesi Lap” f. évi 41-ik szá-ma ugyanis, „A felelősség” című cik-kében — közölve magát a felelőssézt is, melyet a közig. bizottság március havi közgyűlésének határozata ellen,

a közig. bizottság útján nyújt be Balogh Já-nos volt polgái mester a belügyminiszterhez — kiemeli, hogy Balogh János nyiltan ki-jelenti cikkében, hogy — ha az ellene hozott végzés nem abból ered, hogy az elbírátok nem lettek a referens által gondosan áttanulmányozva, azaz, hogy ha nem tévedés ez a végzés, akkor nem más, mint rozszakarata megtámadása azon reputációnak, melyet hivatalos pályáján szerzett . . . stb.

Ez, valamint maga azon tény, hogy a felelőssézt egész szövegében nyilvános-ságra van hozva a lap nevezett számá-ban, önkénynt kihívja a nyilt kritikát, mely elől — az előzmények után — kitérünk lehetetlen s ez magyarázza meg, hogy — bár kedvünk és akaratunk ellenére, ez alkalommal meggyőződésün-ket alárendeljük a kényszernek.

S ha már belemegyünk e kérdés érdemleges megbeszélésébe: legelső sor-ban is önkénytelenül az a kérdés tolt előtérbe: szükség van-e a felelőssésre és indokolja-e annak benyújtását az ügyé-szi vélemény alapján hozott közig. bi-zottsági határozat?

E kérdésekre határozottan „nem”-mel kell felelnünk.

A közig. bizottság márc. havi gyű-lésének idevonatkozó határozata ugyanis nem rendel el Balogh János ellen előzetes vizsgálatot, csak egyszerűen kihallgatásdít rendeli el két momentumra nézve: hogy

1882—83-ban az árvapénztár kezelése miként volt ellenőrizve és miként jutot-tak az árvapénztár kulcsainak másod-példányai a sikkasztó pénztárnok és pénz-tári ellenőr kezébe?

Maga Balogh János elismeri, hogy a közig. bizottság csak ez iránt való kihallgatását engedte el, s hozzátelhetjük, hogy ezt az ügyiratokat tanulmányozó helyettes tisztai ügyész véleményére cse-lekedte, ki túlságos rigorózitásból s ne-hogy a legkisebb alaki hibába is bele kapaszkodhasson majdan valami roz-szakaratu felelőssézt, kívánta ezzel a vizs-gálati iratok pótlását, illetőleg teljes kiegészítést már azért is, mert a sik-kasztás maga tényleg visszanyúl a ne-vezett két esztendőre.

Nem lévén hát ellene elrendelve előzetes vizsgálat sem, ma még legalább is kétséges, hogy fog-e ellene egyáltalán ilyen elrendeléstni s nem egyszerűen tanú lesz-e azokban a fegyelmi vizsgálatokban, melyeket a Döme-féle sikkasztás maga után von. Már pedig azt csak nem tart-hatja hivatalos pályáján szerzett repu-tációjára sérelmesnek, annál kevésbé ellene irányult rozszakaratu megtámadásnak, hogy az ügy természetéből kifolyóan, az ügyész utólagos kihallgatásdát elrendeli véleményére.

Természetes, hogy ezzel nem kívá-juk azt mondani, mintha egyáltalán le-hetetlen volna, hogy — ezen előzetes

TÁRSA.

A Futri Tamás tévedése.

Vig elbeszélés.

7.

Írta: Bánfalvi Lajos.
(Folytatás.)

— Milyen boldog vagyok! De mondj, beszéld el: mit vallott neked Futri?
 — Hogy hangom harmonium, hajam selyem, arcom rózsá, ajkam cseresznye és fogaim mintha elefantcsontból volnának.
 — Menj, te gyönyösd!
 — Komolyan mondom. Hallottad volna csak, milyen édesdeden dadogt: „Bo-bo-csásson meg-meg édes te lánykám, no most nem va vagyok képes é érzel zelmeimet kellő löen kife-fejezni.”
 — A szürnyeteg!
 — No ne haragudj, hiszen téged gondolt az e d e s l e á n y k a alatt.
 — Aztán —
 — Aztán? Ah, gondold, hogy még egy aztán is volt? Nos hát, hével csókoltá meg a kezemet és olyan forró sze-relmi vallomást tón, hogy a sziklát is meg-olvasztotta volna. Volt abban csiling, hold-sugár, virágillat, fájó szív, gyönyör, boldogság, kétségbeesés, eskü, szóval: mi csak egy fölhevült szív és egy kohójából izzó lávaként omolhat, hogy egy gyenge, tapasztalatlan női szívet elperzseljen.
 — Ha hihetném!

— Oh, elhíheted! Különben kérdezd tőle magad, ha kétkednél. Ha egyetlen szóra is emlékszik abból, amit nekem mondt: éjjen össze ma pecsényéknél! Ezt pedig nem szeretném, mert jaj lenne atyusdól. De me-gyek is, sietek haza, különben feltűnik tá-vollétem, csak egy pillanatra futottam el — Gyorsan perdülve, fordult sarkon és tekintete az asztalon levő gyűrűn akadt meg.
 — Egy szellem! Egy szellem! kiáltott fel meglepetve, újjalval merően mutatva a gyűrű fele.

— Hol? Merre?
 — Ott, ott! Hajdan csak a megölték lelkei jártak föl kísérteni, ime, ma eltévo-lyedett ártatlan gyűrűk is megjelennek.

Az asztalhoz lépett és tettelet borza-lommal emelve fel a kis korongot, újjára húzta azt, kedves bizalmaskodással beszélve hozzá:

— Jöjj ide, foglald el ismét szokott helyedet. Nos, szabad magyarázatot kér-nem? fordult a társasághoz.

— Magyarázatot? Könnyen megkap-hatja édesem, mondá ő nagysága. Ez a gyűrű csak azt bizonyítja, mily értékkel bírtak Futri úr vallomással.
 — Visszaküldte?
 — Nem, személyesen hozta el.
 — Személyesen? Hahaha! Szerettem volna itt lenni. Ez nagyon mulattató, na-gyon komikus lehetett.
 — Oh, éppen nem, s ha kegyed an-nak találja — --

— De kedves nénikém! ne magyarázza félre. Kérem, hallgassa meg történetem má-sik felét

Ezzel ismét színpadi állást foglalva el, pathosszal folytató:

— Az első felvonásnak vége. Csiling, csiling, kezdődik a második felvonás.

— Halljuk! Halljuk!

— Mindnyáján tudják, milyen haragos, ingerlékeny az én vén atyuskám. Olyan, akár a puskapor. Nos, ma a reggelinél kacagva beszéltem el neki Futri úr mulatságos téve-dését. Az én atyuskám azonban nem érti a tréfát, lármát úr, hogy szinte felveszi a házat, aztán első dühében irrasztalhoz ül és levelet ír Futri úrnak, melyben bizonyosan nem nagy gyöngédséggel követeli vissza a gyűrűt.

— És ezt a levelet elküldte?

— Persze hogy elküldte.

— És aláírta?

— Nem gondolnám. Hogy Futri ide jött, legalább azt mutatja, hogy névtelen levelet kapott.

— Igen, ide jött, hogy bocsánatot kérjen. És én olyan szigorú voltam hozzá, olyan nagyon szigorú! tört ki a tanácsos úr végkép ellágyulva, önmagának téve szem-rehányást túlzott szigorúért.

Ó nagysága, e tanácsosné is egészen megfeledkezett a Horoghszegiek ősi büszke-ségéről, a tekintetről, melylyel nagy neve-nek és társadalmi állásának tartozott és elér-keznyűlve kontrázott férjének:

kihallgatás eredményéhez képest — majdan nem foroghatna fenn annak szükségese is, hogy Balogh János ellen valóban megindíttassék az elővizsgálat; nem kívánunk e tekintetben még csak hozzávetőleges kombinációba sem bocsátkozni, hanem egyszerűen jelezni kívántuk azt: mely kevéssé indokolt ma még ez a főlebbezés s mennyire magán hordja épp ezért annak a bélyegét, mintha a Döme-fele sikkasztással kapcsolatos fegyelmi ügyek ódioma alól Balogh János nem tudna eléggé korán mosakodni akarni.

Átérve magára a főlebbezésre és megengedve annak már ez időszert indokolt voltát, figyelmes átolvasása után főleg 3 momentum öltik szemünkbe: az, hogy a főlebbező váltig bizonygatná, miszerint őt az okon, mert megszűnt még 1884. elején polgármester lenni, felelőségre nem vonhatják; az, hogy utalton a számvevői főfőlvizsgálatokra, az ezek alapján nyert törvényhatósági fölmentvényre és ez úton annak bizonyítására törekszik, hogy mindez csakis úgy vált lehetségessé, mert polgármestersége ideje alatt ő szigorúan teljesítette ellenőrző tisztet s végül az, hogy merőben azt állítja, miszerint az árwapénztári sikkasztás tényleg csak akkor kezdődött (1884-ben), mikor ő már nem volt Szent-es város polgármestere.

Sorra vére a főlebbezés e három kidomorodó pontját melyeken a védelem alapul, sajnálattal kell konstatálnunk, hogy ezek egyike sem állja ki a szigorú törvényesség és igazság kritikáját.

Mert igaz ugyan, hogy a községek-ről alkotott 1886. XXII. t.-c. VIII. fejezete, a fegyelmi eljárásról a 103. §-ában azt mondja, hogy „A hivataláról lemondott, vagy kőzbéjött tisztjelöltségre meg nem választott előljáró ellen **rendszerint fegyelmi eljárás el nem rendelhető**”, — ugyde ugyan-e §. alább még azt is hozzátesszi, hogy: „Ha azonban a volt előljáró a felelősség alól még nem mentetett fel, ha vagyoni felelősség megállapításának kérdése forog fenn,

akkor a hivatalból kilépett volt előljáró ellen a fegyelmi eljárás elrendelhető.”

Nyilvánvaló, hogy itt, a Döme-fele sikkasztással kapcsolatos ügyekben, az utóbbi eset áll fenn: a vagyoni felelősség megállapításának kérdése. És mint-hogy a felelősség alól felmentvényt is — mint ez rendszerint szokás — csak fen-tartással adta meg a fölöttez törvény-hatóság: nyilvánvaló az is, hogy a közig. bizottságnak jogában van, a fejlemények-hez képest, esetleg fegyelmi vizsgálatot is elrendelni Balogh János volt polgár-mester ellen és így — ha ő előzetes vizsgálatnak minősíti is a közig. bizottság márc. közgyűlési, ügyészi vélemény alapján hozott, azon határozatát, hogy kihallgatását e kérdésben elrendelte: úgy ehhez is kétségtelen joga volt a közig. bizottságnak.

A főlebbezés második kiemelkedő momentumuma az, hogy a megyei számvevőség fölülbírálatá alapján adta meg a vármegye törvényhatósága a felmentvényt Szent-es város grámpénztári tiszt-ségének és ezzel együtt a polgár-mesternek is az 1882—83. évi számadásokra nézve, ami szerinte — mint azt a „Szent-esi Lap” már korábbi számában is kimondta, de mint ahogy azt a főlebbezés is mondja, kétségtelen jele annak, hogy a számadások hiba nélkül valók —; ha csak azt nem akarjuk feltételezni, hogy a fölülvizsgálatot teljesített sazközkegely hijjával vannak a szakértelemnek vagy bűnös összejárt-szást követtek el a számadókkal, mely utóbbi eshetőségre azonban megjegyzni, hogy azt senki sem tevélezheti fel.

De hát, ha ez így van: miért tesz akkor erről egyáltalán említést a főlebbezésben? Mert hogy említett tesz róla: már supponálása annak, hogy az összejárt-szást nem tartja egészen lehetetlennek, ami — mellesleg mondva — olyan módja a védelemnek, mint mikor a bűnös azzal véli magát kimenteni, ha másokat vádol.

Azonban ne időzzünk kelletlen to-

vább e körülményről. Mi már lapunk korábbi számában kimutattuk: miből áll tulajdonképen a megyei számvevőség által teljesített fölülvizsgálat s hogy ez alkalommal semmiféle olyan pénztári könyv nem fordul meg e számvevőség kezében, melyből a sikkasztás ténye kideríthető lett volna.

Mert, hogy ezt a megyei számvevőség föllebbezés: a pénztári főkönyvet és ellenőrzési naplót is látnia kellett volna, melyek azonban nem képezik a megyei számvevőség fölülvizsgálásának tárgyát. Már pedig azt Balogh János maga is beismerte főlebbezésében, hogy a miniszteri számtiszt kideríté, hogy az 1883., 1884., 1885. évi számadások során, nemkülönb az 1886. évi kezelés folyama alatt, nagyjobbmérvű sikkasztás mutatkozik és konstatálta azt is, hogy az 1882. és 1883. évi számadás naplója, főkönyve több helyen szemmel láthatólag ki van vakarva, egyes lapok kivarva, stb.

A megyei számvevőség tehát, mint ezt már lapunk korábbi számában is kifejtettük, nem tudatlansággal, sem pedig bűnös összejárt-szással még csak nem is gyanúsítható.

Ami végre a főlebbezés harmadik kidomorodó momentumát illeti, hogy az árwapénztári sikkasztás csak akkor kezdődött, mikor Balogh János már megszűnt Szent-es város polgármestere lenni, ennek érdemi elbírálásába azért nem bocsátkozunk, mert nem ismerve az összes bűnügyi adatokat és a tárgyalás során fölmerült részleteket — hivatásunk jól felgottott kötelessége visszatart attól, hogy erre nézve bírálatot mondjunk s ezt, a bekövetkező előzetes vizsgálat lesz hivatva megerősíteni vagy megcáfolni.

Azonban a főlebbezésben Balogh János azt is mondja, hogy Döme József valamint Török Sándor beismerték, hogy 1884. tavaszán nyultak ugyan először a pénzhez, még pedig díjformán, hogy azon az 1600 frton osztottak meg,

— Igen, itt volt. Itt, e helyen, újított meg, mely keszében, ama boldog órák emlékéit, miket körünkben töltött, aztán fájdalmasan vett búcsút —

— És eltávozott! Eltávozott, hogy soha többé vissza ne térjen, zokogott Flóra kis-asszony, nem birva tovább visszafojtani könnyeit.

— Nem, nem örökre! Ne sirj édes gyermekem. Apa fölkérsi és meghívja ebédre.

Az egész család nagy hármás ölekezésben olvadt össze és az örök-vidám Fanni pajkos, csintalan mosolyal tekintett alá a zokogó csoportra.

IV.

— Asszony! asszony! kiáltott be Czuk Róbert, a „Czuek és Tarabuly” könyvkiadó cég egyik belfajga: alig öt láb magas, egyes arcú emberke a mellékszóba, irgalmatlan hadonászva a kezével, melynek ökölbe szorított ujjai görcsösen szorongattak egy darab papírost.

— Nos, mi baj imém? sietett be a megrémült feleség.

— Mi baj? És itt ni!

Ezzel az érdeses férfiu, ingerültség-től kitelhető gyöngésséggel simogatta szét az összegyűrt papírost és az asztalra dobta, nagyobb nyomatékossággal ökáért nagyot üt-ven rá az öklével.

— Egy level? És ezért ijesztettél úgy rám kitörő dühöddel!

— Mikor ő töle jön. Töle! Nem érted?

— Kitél?

— Olvasd, majd megtudod.

Az asszony felvette a levelet. jobbra forgatta, keresve az aláírást, de biz az nem volt sehol.

— Hiszen nincs is aláírva; mondá.

— Mindegy, csak olvasd.

„Imádott leánykám!” — kezdődött a levél.

— Hah! Imádott! Azt írja: „imádott!”

„Épp most kaptam a lesújtó tudósítást —”

— Igen, a leveletem.

„Hogy szerelmünknek vége, hogy reám örökre elveszett! E hír annyira feligat, hogy képes volnék embert ölni —”

— Például, engemet!

„Nem, nem hisztem ezt! Nem addig, míg saját szájból nem hallom ítelete met —”

— Oh, hallani fogja!

„Egy találkoztó kérék: az utolsóit. Kegyed nem tagadhatja azt meg tölem. Ma délután, midőn kedves atyja ebéd utáni álmát alussza —”

— Hahaha! atudni fogok!

„Elvárom kegyedet a városligeti pávaszigeten, ugyanazon helyen, hol először esküdtünk egymásnak örök hűséget és szerel-met!”

— Nos asszony: mit szólsz növeendő kedhez?

„Ha el nem jön: valami rettenes történet!”

— Hallod? Valami rettenetes! Kétszeri fenyegetés gyilkossággal! És ez az ember bíró akar lenni, ki mások bűnei felett ítél. Hah, szeretnem a törvény kezébe adni; dühöngött tovább. De nem, még sem. Magam fenyttem meg.

— Az istenért: mit akarsz!

— Mit? Először is ezt a levelet zsebre vágom. Aztán ma délután, folytatása a városligetben. Hol van Fanni?

— Bereghiekhez ment.

— Ugy? Hígyje, aki akarja! Külfömben mindgy: ül le és írj.

— Mit írjak?

— Amit diktálók: „Ma délután 3 óra-
kor a városligeti pávaszigeten várom.” — Nos?

— Nem, nem írok addig, míg meg nem tudom, mit akarsz e levelél.

— Mit akarak? Magam megyek el a találkoztóra. Egy kis beszédem lesz az urfival, egyebb semmi.

— Hiszen nem is ismered személyesen.

— Ugy? Tudja mit, asszonyom! Menjen ön el helyettem. Keresse fel azt az urat és mondja meg neki, hogy végtelenül meg-tisztelve éreztük magunkat, amiert titkos szerelmemmel van gyermekünk. Hívja ide a házhoz, majd én az alett néhány jó barátunkat meghívom a ma esti eljegyzéshez.

(Folyt. köv.)

mely 1883-ban pénztári maradványként mutatkozott.

És ebben föltétlen elismerését látjuk annak, hogy már 1883-ban is nagy volt a rendellenység az árvapénztár kezelése körül, mert rendes kezelés mellett lehetetlenné vált volna az, hogy pénztári maradvány mutatókhoz s hozzá még 1600 ftt. S ha mégis volt ily maradvány: az esetben ennek az 1883. év folyamán teljesített pénztárvizsgálatoknál már okvetlen szembe kellett tünnie, s lehetetlen, hogy e körülmény föl ne keltette legyen a vizsgálatot tartó polgármester figyelmét.

De legyen a dolog bármiként: az kétségtelen, hogy a tisztviselői felelősség itt Balogh Jánosra nézve föltétlenül fennáll; fennáll pedig legelső sorban épp ő ellene és Szentés város jelenlegi polgármestere ellen, mert a községi törvény VII. fejezete, mely az előjáróság és képviselőik felelősségét tárgyalja, a 88. §. második kikezdésében világosan azt mondja:

„A pénzhezelő tisztviselőh által okozott kárral azonban ezek után első sorban azok viselik, akik a községi rendszabály értelmében a pénzhezelésre felügyelni tartoznak s kötelességük teljesítését elhanyagolták.“

S ezért volt kár Balogh Jánosnak apellatíval élni, mely csak arra való, hogy a különben is már elpoványosított ügyet még tovább halassza és véglebonnyolítását előadzza.

Mi egyszer már kimondtuk ezt s most csak ismételtetjük, megtoldván azal, hogy — ha már e föllebbezés maga időseztlenül, még inkább az a nyilvánosságra hozása és teljes szövegében való hírlapi közlése.

Mert a vagyoni felelősség ténye kétségtelen s így kétségtelen az is, hogy nemcsak kihallgatását, de vizsgálat alá vonását is elrendelheti a közg. bizottság, ha szükségét látja.

A szegedi kereskedelmi és ipar kamara tervvázlata már elkészült és e szerint, mint erről vármegyénket értesítették, Csongrád megye összesen 4 kültaggal lenne a kamarai bizottságba képviselve, még pedig oly formán, hogy Szentés a mindszenti szolgabírói járással együtt választana két kültagot, Csongrád a csongrádi és dorosmai szolgabírói járással szintén kettőt.

Főlöszleges rámutatnunk, hogy ez mily méltánytalan arány s vármegyei hatóságunk már meg is tetta a szükséges lépéseket az iránt hogy a vázlatban e tekintetben oly változás létesíthessék, mely több figyelemmel van vármegyénk iránt és annak több befolyást biztosít a kamarai ügy vitelben.

Hiszen Szentésnek magán 700 tagja van az ipartestületnek; hol van még Mindszent, Szegvár, Mágocs, Derekegyháza iparos osztálya és mindezek kereskedői, kik szintén igen tekintélyes számban vannak?

Azt hisszük a legkevésőbb, amit jog szerint megkövetelhetünk az, hogy Szentés és a mindszenti szolgabírói járás területe 4 kültaggal, Csongrád és az ottani és dorosmai szolgabírói járás területe pedig legalább 3 kültaggal legyen képviselve a szegedi kereskedelmi és iparkamarában, annyival inkább, mert e járasok mindenike számlál legalább is anyai kereskedőt és iparost,

mint a csanádmegyei járasok bármelyike, melyek pedig 4 kültaggal lettek a tervezetben is felvéve.

Mi bizonyítványt örülünk Szeged szupremáciájának. Kívánjuk is mindenben haladását, felvirágzását és helyesnek találjuk azt is, hogy vármegyénk az ottani kereskedelmi és iparkamarához csatoltatott.

De viszont jogosan elvárhatjuk a kamarai ottani hangadótól, hogy azon vármegyét, a melyhez földrajzilag maga Szeged is tartozik, ne részesítsesek mostohább elbánásban, mint a kamarájukhoz csatolt idegen vármegyéket, sőt hogy több figyelemmel legyenek iránta és vele szemben a méltányosság legszűlső határáig menjenek el.

Közevetvám-díjszabályzat.

Mióta keramit útunk elkészült s a forgalomnak átadottak, egyik vitális érdeké lett városunkra nézve, annak minél jobban és jövedelmezőbben kihasználása.

Semmi sem jellemezheti azonban városunk kormányzatát s ezen kormányzat vezetését jobban, mint az, hogy ily esetekben is vagy a tizenkettedik órában, vagy sokszor egészen elkésve történik intézkedés, miáltal aztán gyakran tetemes veszteség éri a várost.

Ami például a közevetvám ügyében elköveztetik, szintén egyik jellemző bizonyítéka ennek.

Négy hónapja mult, hogy drága pénzben épített műútunk használatban van s ennek dacára még a semminél alig tettünk többet annak jövedelmezősége tekintetében, hogy ez által az építési tetemes költség megtérítését, az adózó polgárok terhei közül legalább részben kivégek.

Pedig már félve, hogy e végből a szükséges intézkedéseket megtehették volna s csak az ügyekezeten mult, hogy mikorra közevetvám elkészült, a közevetvám szedése is nyomban nem vétethetett foganatba.

Mint mindnyájan jól tudjuk, azon a közgyűlésen, melyen a vállalkozó ajánlata elfogadva lett, arra nézve is tétetett indítvány, hogy intézkedjék egyszermind a közgyűlés a közevetvám behozatalának engedélyezése iránt s dolgoztasson ki egy közevetvám-díjszabályzatot. E két indítvány közül azonban csak az utóbbit fogadta el a közgyűlés; az engedélyezés kieszközölését pedig időelőttinek deklarálván, elejtette.

A közevetvám díjszabályzat kidolgozására kiküldött bizottságnak azonban teljes három hónap kellett ahhoz, hogy megbiztatását teljesíthesse s csak három hó után jutott azon helyzetbe, hogy elaborátumát közgyűlés elé terjeszthette a tanács.

A hosszú idő dacára is a beterveztett javaslatban nem lett köszönet. Tudomásra hozatalakor oly mértékben nyilvánult ellene a közvélemény, hogy a közgyűlés, mikor elébe került, nem is bocsátkozott érdemleges vitásába, hanem észrevételézés végett 30 napig közzemlére kitétetni rendelte.

Történt pedig ez, még a mult évi december hó utólján.

Azóta aztán a közevetvám-szabályzat csendesen nyugszik, az esetleg beadott észrevételekkel együtt s bár a feat említett 30 napi határidő óta, már kétszer 30 nap is eltelt, semmi jel nem mutat arra, hogy ez ügyet a tanács a közgyűlés elé szándékoznék terjeszteni, az meg csak a találgatásoknak van feuthagyva, hogy mikor?

Elvégre is, ha a város oly helyzetben

volna, hogy a közevetvám-ból befolyó jövedelemre szüksége nincsen s csupán csak az készletné annak behozatalára, hogy az építési költségeihez azok is hozzájáruljanak, kiket egyébként nem terhelné; az eddig hiába, eredménytelenül eltöltött idő figyelembe is alig volna vehető.

Azonban a közevetvám jövedelemre a városnak szüksége van, körülményei meg nem engedik, hogy ily nagy összeg gyűmölcsözettelül hevertessék s ezeken felül pedig az ez ügyben elkövetett muladékösság folytán háztartásunk egyensúlyi veszélyeztetve van s a deficit okvetlenül előáll.

Ugyanis 1890. évi költségvetésünk bevételei közé a közevetvám jövedelmét is föivetjük 3000 fttal s ennek tolytán nyomban a kiadásokat is szaporítottuk ugyanennyivel. Ha tehát a kiadásnak fedezeti alapját képező bevétel elmarad, 3000 fttal felülhaladja a kiadás a bevételt s a költségvetésen ilyeténkép esett csorbba vagy kölcsönrel, vagy a községi pótdadónak megfelelő emelésével hozható helyre s így csak beljebb-beljebb haladunk az adósságba, illetve évről évre szaporítjuk községi pótdadónk százalékát.

S ha volna valami elfogadható mentesége a tanácsnak a muladékösságra? De egyáltalán ilyet elképzelni sem tudunk.

A szervezeti szabályrendelet készítése nem képezett akadályt, mert a miatt egy napot báran szakíthatott volna magának.

Az sem hozható fel, hogy tárgy hiányában nem lehetett volna közgyűlést egybehívni, mert hiszen ez az ügy egymaga is bir olyan fontossággal, mely még a rendkívüli közgyűlés egybehívását is szükségessé teszi.

Most pedig már itt az ünnep, s ezután következik a sorozás, a városi képviselő választás is megejtendő, a szervezeti szabályrendelet letárgyalása pedig már terjedelménél fogva is sok időt vesz igénybe s alig egy hónap múlva az általános tisztújítás következik. Ezen halaszthatlan teendők elvégzése mellett alig képzelnünk lehetőséget arra, hogy ezen szintén beható megvitatás tárgyát képező ügy is sorba kerülhesen s amozok által a napi rendről leszorítván, a köveztkezmeny előre láthatólag az lesz, hogy ezen év a közevetvám jövedelmezősége nélkül fog városunkra nézve letelni.

Mind ennek azonban nem lehet, nem szabad azt eredményezni, hogy a most már mélyen alvó ügyet, továbbra is aludni hagyjuk, sőt éppen a felsorolt körülmények kell hogy cselekvésre serkentsék a tanácsot, mert „jobb későn, mint soha.“

Ujdonságok.

Szentés, 1890. április 6.

A hét.

Ünnepi hét és — az akasztások hete. Szegszárdon, Szegeden Kozarek dolgoztok, de ott és egyebütt buzgó áhitattal szietnek a hívők a templomokba, hálát adni az Urnak jószágáért, melylyel megtartott eddig és melylyel megtart továbbra is.

Előre örülünk az ünnepeknek, melyeken a sok szép hölgy hűjőn tavaszt látni, vagy tavaszi toilletjeit látatni. Jó nekünk! Mi nem vagyunk Berlinben és a hölgyek nem II. Vilmos császár, aki megtöltja, hogy őt a templomban bámulják. De ha hölgyek német császárrá válnának, vajjon meg-

titnának-e: hogy őket megbámulják! Feleljen rá aki tud. Én nem tudok.

Bismarck nagy sértődve a magánéletbe vonul, hogy birtokainak viselje gondját. Jól kezdi az öreg út a pihenést. Legelőbb is pár ezer főnyi fáklyásmenetet fogad, melynek tovább szónokol, mint a birodalmi gyűlésen szokott. A „Burschi“-ok követéivel másfél óráig beszélget. „Wärst nit aufig“ stiegeu, wärst nit obig“ fallen“. Lett volna előbb kissé szabadelvű, nem kellene most kacérkodnia.

De ha olyan jó duzzogni!

Jó bizony! Az a famózus hat dalárdista tudja legjobban, aki nem enged a 48-ból. Nem is lehet, mert a bey, aki Zima Ferig névre hallgat, oda küldte nekik a névjegyét, melyen az is ott van, hogy: „Májusban roks“. Hogy májusban nekik legyen, most oda adják a magukét.

E héten is történt olyan, ami a lokalpatriotizmusunkat . . . kérem, nem emeli. Gyömbér Palit felmagasztalták a szegedi csillagbörtönben. Az ottani lapok külön kiadásokkal és hasábos hírekkel kedveskedtek a közönségnek, mintha valami színházmegegyezésről volna szó. A ponyva pedig meglejtette a csongrádi asszonyirtó történetét. Bűszkék lehetünk! A betyárromantika korában volt saját külön betyárunk; most meg van saját külön rabbiológusunk és vannak saját sikkasztóink is. Azaz, hogy ez utóbbi nem egészen specialitásunk — mert ez már európai általános nyavalya s mi nem is kérünk belőle többet, mert a jobból is megárt a sok és a gyűjteményünk már így is teljes. Van mindenféle kriminális ügyünk bőven.

Páratlan a maga nemében a huszárok bátorsága. Csak az a szerencse, hogy nem mindig boltosokon mutatják ki, mert különben hovaelőbb kiírtának a boltosúletek. A kecskeméti huszárbavurát olvasva, váltig is tűnődünk, hogy miért alakítanak állatvédő egyleteket? Vajjon nem volna jobb, olyan egyleteket alakítani, melyek az embert védenek meg a hencgók brutálisai ellen?

Ott áll a szobra Scudier altábornagynak Temesvár legszebb sétaterén, hirdelve hervadhatlan érdemeit az alvidék felvirágoztatásán és a bécsi „Vaterland“ című újság a gyantásitások egész sorát hozza fel ellene. Hisszük, a „Vaterland“ forrásai azonosak a Kossuthról szerzett forrásokkal. Csak legyen férfit, ki nem sajnálja kérdőre vonni a szerkesztőt.

Scudier megérdemli!

Ünnep hete van, a husvét ünnepet bevezető nagyhéte.

Kívánunk hát mind közönségesen boldog, vidám ünnepnapokat.

Személyi hír. *Stammer* Sándor alispán a f. hó 4-én érkezett haza a dorosmai járásban eszközölt sorozásról.

— **Vasútügy.** Mint már említettük, a tervbe vett szentes-vásárhelyi vasút vonalának közigazgatási bejárását elrendelte a kereskedelmi miniszter. E rendelete kapcsán értesíti a miniszter *Zsilinszky* Mihály főispánt, mint a vasútügyi bizottság elnökét és az előmunkálat egyik engedményesét, hogy az eddigi tervrajzok hosszteingelymetszévénye nem tünteti ki kellően azt, mely belvizsín magasságban terveztek a vonal

kiépítése. Épp ezért rendeltetéshez csatolva visszaküldi a térképeket is azzal, hogy azokba pótlólag a közigazgatási bejárás alkalmával, a legmagasabb belvíz állás berajzolására és mérjélezése eszközöltessek s az így kihelyesbírt térképek ott a helyszínen a miniszteri kiküldött kezéhez szolgáltatassanak.

— **Városi közgyűlés.** Szentes város képviselőtestülete a f. hó 8-án tartja rendkívüli közgyűlését. Hogy miért rendkívüli, mikor márciusban sem tartották meg a rendes közgyűlést: ezt ismét csak az előjárói bölcsesség volna képes megmagyarázni. A gyűlés tárgyszorozatában különben sok nagyérdékű pont van. Ilyen a szervezeti szabályrendelet módosítására kiküldött bizottság munkálatainak tárgyalása; a tandes előterjesztése a szentes h. m. -vásárhelyi vasút költségeihez leendő hozzájárulás iránt; a községi bíróság személyese; a csordajárási fődek hasznosításának ügye; az ipartestület által kért 400 ft segély ügyében való intézkedés; a kilépő 50 városi képviselő helyére választandó 50 új képviselő választása iránt való intézkedés; a regáléügyi bizottság jelentése a kártalanítás ügyében és a bécsi kiállításon résztvevni szándékozó iparosok és gazdák segélyezésének kérdése.

— **A kispáci vízvezeték.** A tavasz, úgy látszik, nemcsak arról nevezetes időszak, hogy kipattanja a fák rügyét és új életre kelti az egész növényvilágot, hanem — és ezt örömmel jegyezzük meg — arról is, hogy jó gondolatokat fogantat meg a polgármester agyában. Ilyen jó gondolata polgármesterünknek, hogy megkereste a Jira szek és Krausz céget az iránt: építené már ki végrevalahára a kispáci vízvezetékét úgy, hogy használható is legyen.

— **Bakancsszállítás a honvédségnek.** Csizmadiaink már évek óta kivesszik részükét a hadsereg felszerelésé körül a kispárnak nyújtott kedvezményből. Dicséretre válik ez a csizmadia ipart üzőknek és mutatja élelmes voltukat, mely kívánatos volna, hogy többi iparosainkra is átragadjon. Az idén újból 300 pár bakkanacs elkészítésére vállalkozott két kitűnő csizmadia iparosunk: *Sós* Ferencz és *Kanis* Nagy Lajos, olyformán osztva meg a munkát, hogy az előbbi 180 pár, az utóbbi 120 pár elkészítését vette magára.

— **Piacközvetítés.** A tyukpiac kövezéséhez a hét folyamán fogott hozzá a kövezési munka vállalkozója. Amidőn ezt megemlítjük, egyidejűleg felhívjuk a rendőrség figyelmét azon visszás állapotra, mely a főutcat keresztező utcák átjáróinál állt be az utfeltöltés következtében. Az ily kereszttűcáknál ugyanis, a két hét előtt megkezdett és még most is folyamában levő utfeltöltési földmunka folytán, a lejtők elkészítése céljából felszedték a keresztjárdák kövezetét. Ez föltétlenül szükséges volt, de épp oly kívánatos volna az is, hogy e járdák, nyomban azután, ahogy egy-egy lejtő földmunkája elkészült, ismét közvetlenül burkolatassanak. Eddig az égiek hatalma száraz időjárással kedvezett az azon járóknak, de egy kis jó és kívánatos tavaszi eső bizony fenéki feláztatja e kereszt átjárók friss földöltését s aztán járhatunk akár térdig sárban az illetékesek gondatlanságából. Ezért utoljára felhívjuk e körülményre a főkapitány figyelmét, hogy idején segítve legyen a bajon, mielőtt ránk zudul valami tavaszi zápor.

— **Disznótolvajnö.** Egy nő, aki disznókat lop. Ezt a definíciót azért tartjuk szükségesnek utána ragasztani a címnek, nehogy értelemzavaró legyen. okot adva mindenféle magyarázatokra, találgatásokra, esetleg egy olyan kurióznak a föltételezésére, amilyen meg eddig nem volt. Nem! Ez egy valóságos asszonyi személy, kit nevezünk *Feresi Biró* Verának, a megkaróított feléd pedig *Gilice* Sándornak. A szentesi Kun-Szent-Márton egyik vendéglője, melynek rosszul betámasztott kapuján 3 illuminált állapotú ember kez bebozsztatást s midőn ezt megtagadják, erővel belökik a kaput, szabadon hagyja a bejárat a holdvilágnál előbukkanó intrikusnak, a tolvajnönek, ki is felhasználva a kedvező alkalmat, elhajtotta a f malacot és elemelt meg, miután ugys egy faradságba került, egy jól hízott puly-

kat is, előidézve ezáltal a bonyodalmat. Második felvonás egy nappal később, vagyis 31-én; színhely: a szentesi rendőrség hivatalos szobája. Szereplők: előbbiek és egy honvédségi honpolgár, kivel a városunkba érkezett, éjjeli szállást kért a maga és jószágai részére. Tolvajnö: „Kérek passzast a malacaimról, mert eladtam.“ — Honvédségi honpolgár: „A rendőrséghez: „Kérem allasson egy asszony potom ártott adott ma el malacokat, az nagyon gyanús; alázattal eszedem az ügynek megvizsgálásáért.“ Általános elszörnnyökös, az asszonyt letartóztatják. Két fegyveres őr közt el Kun-Szt.-Mártonba, hoi rásütik a lopást. Szinter előbbi. A hősök bukása a dutyiba, a haragos ör lökődése közben. Az ajtó bezárul, a lakos csikorog. Két őr is. A többi szereplők is eltűnnek, mindaddig, míg a szintér át nem lesz helyezve a kir. járásbírósgához.

— **Államfogház Szegeden.** A politikai, sajtó; vagy párbajvétségért elítélteket tudvalevőleg eddig kivétel nélkül az államfogházba szállították, mint „Tekintetes foglyokat“, mely minőségben aztán vidám napokat éltek az „Urak“, a híres fogházban. Kirándulások a szőlőkbe, természetesen az őr kíséretében, mulatozás a közel fekvő „Csillag“ vendéglőben, szintén bürtönöri fedezet alatt, mindannyi passziói voltak a „Tekintetes állam foglyu uraknak“, kik közül *Tolvajgyi* Titusznak a börtönablakait a kiscváci menyecskek napoként teleszórták illatos úde rózsákkal. Sok romantika volt ez államfogházi életben és az újságíró csak akkor vált minden ízben igazi újságíróvá, ha Vácot megülte. Vác volt a Mekka, a hová mindenki kívánkozott, hogy onnan mint nemzeti vértanu kerüljön haza vidámon töltött napok édes emlékével. S most e fogházromantikának egyszerre vége szakad. A váci államfogház megszűnt lenni. Nincs jelene, nincs jövője, csak múltja, mely a történelemé. A kormány Szegeden épített új államfogházat és a „tekintetes államfoglyu urak“ ezentul ide zárják el, ahol fogságot szenvedni nem lesz többé dicsőség, nem lesz romantikus élet.

— **Gyűlések a vármegyén.** Csongrád-megye közigazgatási bizottsága a f. hó 29-én tartja e havi rendes gyűlést a vármegyeház kis termében; ugyanaznap elután 3 órakor lesz a számonkérő szék gyűlése ugyanott, míg a rendes tavaszi közgyűlés a következő napon, t. hó 30-án veszi kezdetét. E gyűléseket megelőzően, az állandó választmány gyűlése f. hó 28-án délelőtt 10 órakor lesz.

— **Iparosifjak munkakiállítás.** Lapunk mai számában közöljük a szentesi iparosifjúság képző és segélyzőegyleti elnökökének felhívását egy — az iparosifjak által rendezendő munkakiállítás érdekében. Ez az eszme oly életrevaló annyira dicséretes, hogy nem szükség külön ajánlatni az illetékesek figyelmébe. Mindentül széles e hazában mozognak ipari és gazdasági téren s csak mi maradunk hátra? Szégyen volna reánk s ily szégyent nem szabad elszenevednünk.

— **Hatan vannak.** Egyfel kevesebben, mint a gonoszok, tehát hatan vannak, kik újfent nyilatkoznak a „Szentesi Lap“ festett ezüst forintosai ügyében. Amint *Jóó* Károly karnagynak, lapunk f. évi 27-ik számában megjelent nyilatkozatára ír újfent „a hat da legyleti ta g“, ahol semmi köznök. Házi ügyik, melybe soha sem ártottuk bele magunkat: végeznek hát el maguk közt. Ami pedig a specialisan reánk címzett: kikézdést illeti, újfenti nyilatkozatukban, erre nevez az megjegyzésünk: „Nekünk éppen nem táj, akamit ir a „Szentesi Lap“ a dalegyletről s azzal sem törődünk, hogy ők mit minősitenek megurdulásnak, mit nem. Hanem hogy ók adjanak nekünk leket a kiráipari stíl tisztasággeről: ez ellen már határozottan utaltokunk. Ha tetszik nekik az áprilisi járm: tegyek a maguk rovására, de ne nyígyenek bele minket az áprilisi táncokba, mely úgy szép, ha a maguk párválal járják.

— **Egy pénzintézet közgyűlése.** A f. hó 2-ára volt összehívva a „Csongrád-megyei Hitelszövetkezet“ rendkívüli közgyűlése, melynek célja lett volna az alapszabályok amaz ominóztusának megváltoztatása, mely az

igazgatóságának a nyers nyeresémből 25% biztosít. Azonban a rendkívüli ség úgy látszik most az egyszer nem vonzót, mert nem csak hogy az alapszabályok megváltoztatására előírt tagok létszáma nem jött össze, de még a költségvetés megtartására szükséges létszám sem volt ki s így határozat hozatal nélkül oszlottak szét, érvényben hagyva továbbra is amaz, érdekekre valóban sérelmes paragrafut, főként az egyszerűsödött igazgatóságot az „inkorrekt eljárás” vádjá alá.

— Egészségügy. A vármegye közegészségügyi bizottsága tegnap tartott ülésében elhatározta, hogy az addig divott karról-karrá oltás megelőzésével, minden védhimtő-oltás eredeti állati oltó-nyirkekkel eszközöltessék ezentul. Ugyancsak elhatározta, hogy a vármegye ebtartási szabályrendeletét, az e tárgyban kiadott miniszteri rendelet és mint a szabályrendeletben foglaltak szem előtt tartásával átdolgozzanak, a vármegye törvényhatósági bizottságának elfogadására ajánlja.

— Vivő tanfolyam. Sport-egyletünk, mely rövid fennállása óta oly sok jelet adta már éltrevalóságának, újabbán a vivő sportot honosítja meg és e célból gróf Vay Lajos egyetemi vívómesterral kötött egyezséget, ki már a közel jövőben leérkezik városunkba. A vivő tanfolyam 6 heti időtartamra van tervezve és a tanítás a tul a kuraai iskola rajztermében lesz, melyet a város e célra készségesen engedett át az egyeletnek.

— „Pusztulunk, veszünk . . .” Egy asszony állított be a mult heten a rendőrségre, mert a szomorúság kinyomata út, mint akit méltatlan bánat terhe nyom, kézen vezetve egy 9-10 éves gyermeket. Tört magyarsággal, idegen dialektussal adja elő kérélmét, melyért messze földről, Horvátországból hazavándorolt. Igazolványt kért, hogy ő szentesi illetőségű, mert e nélkül nem lehet tovább Horvátország Zeupánja községében, hol hazatoloncoltatással fenyegettek. Családi néven T a j a i, a rendőrségre küldött iratokban pedig T a l a j néven szerepel. ezért kellett neki most messze földről hazajönnie, hogy még 1862-ben kivándorolt s ott annyira beleolvadt az idegen népébe, hogy ma már csak törve beszél a magyar nyelvet, gyermeke pedig egy szót sem tud magyarul.

— Pályázati eredmény. A szentesi zsidó hitközséget a kultuszminiszter, a közbizottság idevágó véleménye alapján záros határidő alatt kötelezte a rabbi, illetve anyakönyvezetői állás betöltésére. E határidő a f. évi június 1 én jár le s hogy a miniszteri rendelkeznek megfelelőhessen, a hitközség ki is írta március 30 iki lejárattal az újabb pályázatot E pályázat eredménye az, hogy egyetlen egy rabbi jelentkezett csak, *Kohn* Eleázár Hirsch csabai rabbi személyében és ez természetes is azon előzmények után, melyek a pályázat kiírása előtt történtek.

— Kimitatás. A tenesvár körül 1848 9 iki évben harcolt és elesett honvédek emlékére honvédszobor s emlékkövek felállítására, Pokomándi Ferenc gyűjtő ivére a következő urak adakoztak u. m. Méltóságos Zsilinszky Mihály főispán úr 5 frt, Szakál Mihály úr 1 frt, Krecsmári Imre úr 20 kr, Hódi János úr 20 kr, Kass G. 1 frt, Pataki József 20 kr., Ersek Zsigmond 20 kr., Schleier István 20 kr., Magyar Elek 50 kr., Nagy Kálmán 20 kr., Tóth Gyuta 20 kr., Nyíri Gyula 1 frt, Kemény Dezső 30 kr., N. N. 20 kr., Arady Kálmán 1 frt, Hufnagel Jakab 20 kr., Szedler Ferenc 20 kr., Boné Antal 20 kr., Kanász Nagy Lajos 20 kr. Sima Ferenc 2 frt, D Mészáros Ferenc 50 kr., Szépe Kálmán 50 kr., Györi Ferenc 1 frt, Horváth Jenő 1 frt, Kiss Zsigmond 1 frt, Várady Lajos 1 frt, dr. Kajlinger Zsigmond, 1 frt, Udvardi Sándor 50 kr., Mészáros Mihály 50 kr., id. Bartha János 1 frt, id. Csátó Sándor, 1 frt, Zoó János 50., Turkócs János 50 kr., báró Maasburg Sándor 2 frt. ifj. Bartha János 1 frt, Kamoocsy János 1 frt, Vásárhelyi György 50 kr., Boriszlavszky Leó 20 kr., Gibba László 1 frt, Szlávik János 20 kr. összesen 25 frt 10 kr. Mely összeg, illetéket, helyre való juttatás

vegett méltóságos Főispán úr kezéhez átadatot.

Korintnica fürdő. A lipóti Kárpátok leg szebb és legkiezebb fürdőjében: Korintnicán az idén is május 15 én nyílik meg a szezon. Fürdőink sorában Korintnica úgy kitűnő speciális gyógyforrásai mint kedvező fekvésénél fogva a legelső helyek egyikét foglalja el. Gyomor és bélbetegségekben, véréngesség és annak minden következményeinél, máj- és lépdagyanban, sárgaságban, de különösen aranyeres bántalmakban és sápkóiban szenvedőknek páratlan hatású és fürdő, melyet az ország legtávolabb vidékéről, sőt külföldről is felkeresnek a gyógyulni vágyó betegek. Korintnica berendezése úgy higieniai, mint kényelmi tekintetben a mai kor színvonalán áll. Kitűnő hatású vízei mellett erősítő ásvány- és tenyőfürdők, juhsavó, massage stb. a kitűnő gyógytenyőzők, melyekhez a természet egyszerű adományai: a mindig ozondu, balzsamos levegő és a tenyves sétányok szerencsésen csatlakoznak. Tavaly óta — mint leveleznők írja — nagyszabású újításokat is végeztek a fürdőben. Nevezetesen a kor követelményeinek megfelelően berendezett külön férfi- és női hideggyógyintézetet építettek; a fürdőket újra foglalták s önműködő szivókatokkal látták el, úgy hogy most már az ásványvíz ivása és töltögetése nem a régi primitív merítéssel történik, hanem egy csap megnyitása után magától folyik a forrászvíz. A Zsófia fürdőt két méterrel mélyítették s az így talált új szénsavdu erek beömlése és egy régi edesvízi érnek elzárása által az ásványvíz erejét nagy mértékben fokozták. E forrás környékén nagy kiterjedésű vaslángföld-telepet is fedeztek fel, — ami eddig Korintnicán nem volt — minek folytán már az idén *vasas fürdők* is lesznek kaphatók. Minderez újítások hívatva vannak a régi hímerez fürdő látogatottságát még nagyobb fokra emelni. Széljárástól védett kedvező fekvésénél fogva Korintnicának mindig *állandó derült tavasza és ősze* van, miért is a fürdő betegeknek az *elő- és utószezonban* (május 15 — július 1 ig és aug. 15 — szept. végéig) annál inkább ajánljuk, mert ez időben az árak tetemesen mérsékeltek, úgy hogy kényelmes lakást és teljes ellátást naponként 2 frt 50 kr ért lehet kapni. Az odautazás a kassa-oderbergi vasuton Rózsahegyig s a magyar államvasuton Besztercebányáig s onnan kocsival kitűnő hegyi uton történik. Tanácsos, hogy lakás iránt mindenki jó előre forduljon az igazgatósághoz, mely készséggel ad bővebb felvilágosítást s megküldi a fürdő prospectusát.

(3) **Csak 70 kr.** az ára egy doboznak a gyógyszerárakban, mely 50 labdacsof tartalmaz a valódi, Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsaiból. Még mindennapi használatra is elég ennyi egy egész hónapra, s így egy nap kiadásunk alig kerül egy pár krajcárba. E szerint a keserűvizek, gyomorcsipek, sópasztillák, ricinusolaj és egyéb minden-féle néven ismeretes szerek sokkal többé kerülnek a közönségnek, mint a Brandt Richard-féle valódi svájci labdacsaok, a mellett, hogy kellemes, biztos s ártalmatlan hatásukat tekintve a gyomormáj és epe-, s aranyeres stb. bajokban, egyik sen mulja fölül. De hogy valódi, Brandt Richard gyógyszerész-féle svájci labdacsofok kaphassunk, mindig orvatosaknak kell lennünk, mert csalódásig hasonlóan csomagolt, úgy nevezett svájci labdacsofok is vannak forgalomban.

(32.) **Gyomorbántalmak.** A rossz emésztés uralkodó betegsége korunknak. Főfájás, levertség, melancholia, nyiláló gyomorfájás, étvágytalanság, mellszúrás, sympathetikus szivbaj. általános gyengeség és leszányosodás jár vele. A működésünkben megzavart máj és vesék okozzák a felsorolt bajokat. A Warner-féle Safe Cure gyógyszer elhárítja a betegségeket, kelyrehozza, megerősíti a gyomrot s a testi szervek rendszeres működését megadja. Mossouyi Ádám tanító úr Tormosról, Nyitra megye, a következőket írja: „A Warner-féle Safe Cure nálunk már

sok egyéneken segített, miért is a legmeglebbebben ajánlható Freiburger Bernát hivatalnok ur Lembergől át írja; Ekeken át voltam gyomorbeteg s használtam eredménytelenül sok gyógyszert, míg végre a Warner-féle Safe Cure szabadított meg bajomtól, s meggyőződtem róla, hogy a Safe Cure az az egyedüli gyógyszer, mely az emberi szervezettel helyreállítja A Warner féle Safe-Cure palackonként 2 frtjával kapható az ösmert gyógyszerárakban. Főraktár a Megváltóhoz Pozsonyban és Török József gyógyszerárban Budapesten.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet porton- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Felhívás
a szentesi iparos ifjakhoz.
Tíz éve immár, hogy a szentesi iparos ifjak a kitűzött lobogó alatt, melyre a szellemi, erkölcsi és szakiképzéssel mellett a gyámolításra szorult társak segélyezése irattott, egyelté alakultak.

A kitűzött kettős cél, nem különben e cél megvalósítására kifejezett tíz évi egyezkedet iparos ifjainkban nem kis dicsegetésre váltak; ép oly komoly, mint nemes gondolkozást, érettséget hirdeti, bizonyítja róluk: „Hogy amit ész és kéz kíváhat, Nem várják mástól, mint szerencsedíjat.”

Hogy az egylet ma tíz év után nagyobb, maradandóbb eredményeket nem tud felmutatni, onnan van, hogy a kitűzött nemes cél még mindig nem lett kellően méltányolva, felkarolva. Lelkes tömörítés szükséges anyagi eszközök nélkül pedig komoly célokat elérni nem lehet!

Ilyen komoly tömörítésre, szükséges, anyagi eszközeinek fokozására készül a Szentesi iparos ifjak képző és segélyező egylete megragadni az alkalmat, a mikor ez évben még mindig távol áll, az egyletbe be nem lépett — százkra menő — iparos ifjak bevonásával, tíz éves fennállását *felszabadult iparos ifjak munkakiállításával* akarja méltóképen megülni.

Lehetetlen, hogy iparos ifjaink be ne lássák, fel ne fogják saját érdeküket, hogy át ne érezzék a kornak irányukban is nyilvánuló fokozott követeléseit. Epen azért hisszük, hogy a lelkes sorakozás, nemes versenyre felbuzdulás el nem marad.

Az egylet halásan ismeri el, hogy a mit eddig elért, jórésben a közönség és önálló iparosaink pártfogásának köszönheti. E pártfogásnak nagy szükségét érzi s azért azt magának biztosítani igyekszik a jövőben is. Ugyde e fokozott támogatásra is kell hogy iparos ifjaink komoly érdeklődése tümeges sorakozása, a felpezsdülő élet és tevékenység tegye méltóvá az egyletet.

Ezért hozzatok fordulunk hát és kérünk, hogy egyletünknek kibontott zászlaja alatt sorakozzatok!
Szentesen, 1890. április 5.
Petrovics Soma elnök, Rácz Zsigmond alelnök, Kanász Nagy Antal pénztárnok, Konecz Antal jegyző.

Irodalom.
A tisztelt olvasóközönség figyelmébe ajánlhatunk egy művet, mely „Általános világnézet” cím alatt jelent meg. Ritkán találunk kezünkbe könyvet, mely oly nagy élvezetet nyújtott volna mint ez a bátran mondhatjuk, hogy méltó feltűnést fog kelteni. Kapható minden nagyobb könyvkereskedésben.
A legújabb kor története minden körülmények közt érdekes olvasmány, mert a mi közéletünk fektet hozzánk, mindig jobban lekötí figyelmiinket, mint a mit már a rég elmúlt idők emlékei közül kell kikapargatnunk. Marcali Henriknek, a jeles történésznek ily című munkája pedig, melyet Révai testvérek kiadóhivatala (Budapestben IV. Vácintca 1.) bocsátja közre, kétszerezsen érdekes, mert a közéletünk felett állva és ezekkel hű képét nyújtva, tanít, nemesít

és szórakoztat egy szerte. A modern idők roppant gyorsan haladó eseményeit még a nap nap mellett bővülő hírlapok is alig képesek felölelni. — mennyivel nehezebb feladat ez egy tudományos munkára nézve, melynek határai mégis csak szűkebbek és a hol a szerző tollát a közönség igényei szabályozzák, ahol kepest ugyanis, — mennyire terjedhet egy mű, melynek egésznek kell lennie, a nélkül, hogy egyik-másik rész a többiek felett akár a tárgyalás, akár a kidolgozás tekintetében túlsúlyra emelkedjen. — Ez a kettős feladat nyert szerencsés megoldást Murai történetében, melynek ép 4. füzetét olvassuk most és mely a munkához fűzött várakozásainkat minden tekintetben kielégíti. Ajánjuk a jeles műnek 30 kros füzetekben történő könyvű, kényelmes és olcsó megszerzési módját, mert alig 7 frt árán egy abszolút becsű történelmi munkával szaporodik könyvtárunk, ismereteink pedig egy rendszeresen feldolgozott óriási anyaggal szaporodnak.

Pályahirdetési eredmény. A „Magyar

Szente” szépirodalmi hetilap kiadója Kaczvinsky Lajos ur által egy kisebb elbeszélést kiírt 100 aranyfranknyi díjat a bírálók a „Cruore dives” című beküldött munkának ítélték oda. A jelítség levélke Scossa Dezső torontálmezei kir. tanfelügyelő urat tüntette ki, mint annak szerzőjét. — A szintén Kaczvinsky Lajos ur által egy kritikai cikkért kiírt 50 arany frank. A lírai költeménye” című munkának ítéltetett oda. A jelítség levélke dr. Boros Gábor, nagyszombati főgymnasiumi tanár urat mutatá be, mint e pályamű szerzőjét.

A „Pesti Hírap” az új évnegyed közszében nem áll elő hasábos reklámmal, hogy elzengje magáról, mennyire magyar, mennyire nemzeti és mily különösen szerkesztett újság ő. A Pesti Hírlapnak erre már nincs szüksége. Mert Magyarország intelligens olvasó közönsége 12 év óta jól ismeri már a Pesti Hírlap szabadelvű és demokratikus

irányát, jól tudja, hogy tartalom tekintetében ma legazlagabb a napilapok közt. Hogy ehez lépest a legkedveltebb és legeljevtebb lap Magyarországon, azt meg a hivatalo postai statisztika bizonyítja kétségtelenül vonatkozó adatokkal. Csupán annyit óhajt a Pesti Hírlap tartalmát a magyar olvasó közönség figyelmébe ajánlani, hogy munkatársai díszes sorát immár Jókai Mór neve teszi még fényesebbé, aki tároakkal és apróbb novellákkal gazdagítja ez év folyamán a Pesti Hírlap tartalmát. A most (márc. 29.) kezdett új szenciációs francia regény tíz folytatását az ápril 1 vel belépő új előfizetők külön lenyomatban fogják megkapni. Az előfizetési pénzek (nyezvedlye 3 lrt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.) a Pesti Hírlap kiadóhivatalába küldendők. (Budapest, nádor utca 7. sz.) honnet mutatványszámokat is küldenek egész hétfő ingyen és bérmentve.

Laptalajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Matéffy Ferenc. Tírs-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

SEGUI 106 & 108, rue Croix-de-Segrey
BORDEAUX

Az új megalapított 1867 ben. Vezérügynök: Készült minden hazsió illatszertárban és illatszertárban és illatszertárban.

Lakos Bálintnak III. tized 6-ik számú házában 2 szoba, konyha és élekkamra f. é. Szt.-György naptól bérbekiadó. — Ugyanannak 20 hold here földje nyári használatra kiadó. 3—2

Szántó János
I. t. kurcpartii 10-ik sz. háza, melynek elsőrendű asztali csemege szőlőve: szépen berendezett kertje van — szabad kézből jutányos áron és kedvező fizetési feltételek mellett eladó, értekezhetni lehet a tulajdonossal.

Értesítés.
Van szerencsem a n. é. közönség becses tudására hozni, hogy vasárnap 1890 évi április hó 6-án és hétfőn, április hó 7-én valamint a következő vasárnap ünnepnapokon a „vasuti vendég” helyiségében LEHOTAI KIS BANDI újonnan alakult zenekara által

HANGVERSENY
tartatik, melyre bitorokodom a n. é. közönséget tisztelettel meghívni.
Ez alkalommal a legjobb utvari és márciusi sörrel fogok szolgálni, valamint kitűnő ételkelekről és italokról a legjobb gondoskova leszek.
Számos látogatásért eszedez.
tisztelettel:
DEUSCH DAVID.
vasuti vendégfő.

52|1890. sz. v.

Árverési hirdetés
Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíróság 812890. számú végzése által Polacek Jakab javára Zsigmond András s társa ellen 72 frt 95 kr. tőke, ennek 1887. évi április hó 13 napjától számított kamatai és perköltségek követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 500 frt 80 krra becsült szobatorok, ruháeműek, ágyneműek, cipők, konyha edények, és varrógépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladnak. Mely árverésnek a 812.1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Csongrádon alperesek lakásán leendő eszközlésére 1890-ik év április hó 11-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitézik és ahhoz a veinni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladhatni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Csongrádon, 1890-ik év márc. hó 28. napján.
KOTSMÁR JÓZSEF, kir. bir. végrehajtó.

Vizsgáljatek meg mindent s a legjobbát választjátok.
Ezerszeresen kipróbált s orvosi tekintélyek és számos magias bizonyítványokkal kitüntetett készítmények:
Dr. Miller mohóvönnyedve, megjelí hatón köhögés, felső légzőszervi, torokfájás, nyálkásodás, kezdő tüdőgyulladás és azáltal a legzöszervek minden gyulladásánál. Tegelyben gyermekok és felnőttek számára. Egy tegely ára 50 kr.
Dr. Miller görös övbaltzama Ezen balzsam először és ajánlott gyomorfájás és gyomorzsor, gyomorhurut, gyomorduégés, hányás, hasmenés, fölfúródás esetében. Kélték figyelmébe az országos eskaknek részöl. További minden használatos és kimondott nagyra után, amennyiben az emésztés nagyban előmozdítja Ezen készítménynek különösen fájhatatlan egyetlen háttartásban sem kélték állapítja. Egy üveg ára 1 frt 50 kr. Fel üveg 20 kr. o. e.

MILLER tyukszem-balszama.
Ssalhatlan szor tyukszemek, szemölcsök és fájalmas birkemnyedések ellen.
Kitűnő hatása folytán ezen szer napról-napra növekvő keressetek és elterjedésnek örvend.
Netalán előforduló ható hatás nélkül utánioktól való megírás végett kérek mindenki, csakis Miller tyukszem-balszamt kéri.
Ara egy skatulyában levő üvegcsének használati utasítással együtt 60 kr. o. érték.
15—9
Szentesen valódián kaphatók:
ROBICSEK GÁBOR, fűszerkereskedő urnál.

Rövid használat után nélkülözhetetlen fogtiszító szer.
A fogak szépsége
GLYCERIN-FOG-CREME
(orvosrendőrileg megvizsgálva)
KALODONT SARG F. A. FIA ÉS TÁRSA
cs. kir. udv. szállás Bécshen.
Kapható minden gyógyszerárban és illatszertárban.
52—34
Szentesen kapható id. Várady Lajos gyógyszerárban.

Mdenk nek ajánlunk magas provizótt, esetleg íxzfizetést, ki sorsjegyek részletfizetésre való elárúsításával óhajt foglalkozni.
Ajánlatok Adler a társaság fűvárosi váltóüzlet tár-aságához, Budapestre címezendők. 25-24

Üzlet eladás.
Szentesen, a kispiacon Paksy István cége alatt fennálló vas- és fűszerkereskedés előnyös feltételek mellett egészben eladó és azonnal átvehető.
Értekezhetni az üzletben.
K. Szabó Lajosnál
vasuti főrcában két padolt szoba bútorozva vagy anélkül hónapos vagy éves lakásnak azonnal kiadó.

Legjobb asztali- és üdítő-ital.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

vegyelmezve dr. LENGYEL BÉLA egyetemi tanár ur által.

Ő lénsege József főherceg asztalán rendes itallal szolgál.

Mindazon tisztelt fogyasztóink, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógyvizekre, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják, kérjük azt rövidítve

ÁGNES-

forrás néven kiszolgáltatni.

A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szives jóindulatában ajánlva, maradtunk teljes tisztelettel

az ÁGNES forrás kutatóelőse Mohai.

Friss töltsében az ország minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható. — Országos főraktár:

ÉDESKUTYI

esés. és kir. és szeb kir. udvari ásványviz-szállítónál Budapest, Erzsébet-tér 8. sz. alatt.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

Legjobb kézi-harmonikák

1. 2 és 3 sor billentyűvel.

Hangverseny - harmonika saját találmányú acélhangokkal és bőrfüvel, valamint mindenféle **zeneeszközök**, hegedűk, citerák, főtárk, klarinettek, trombiták, zenélő szelencék, szaharmonikák, okkari-nák, varkik, arisztonok, madárverkik, zenéj albumok, sörös és boros poharak stb. kaphatók

TRIMMEL N. JÁNOS, harmonika gyárában, Bé c s VII. Kaiserstrasse 74. 30 - 29

Árjegyzékek harmonikákról vagy egyéb zeneeszközökről ingyen és bérmentve kaphatók.

Máriazelli gyomor cseppek

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

Utóérhetlen hatású az étvégyszorítás, gyomor gyengeség, bűzös lehelet, savanyú felhőgés, szél rokadás. (Kólika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara kepződés, túlságos elhízások, székély, andor és hányinger esetében, megszűntet a főfájást (ha az a gyomor elfertőlésről szarmlak) gyomor gőresét, kemény székely, székelyedést, az étel a háltatúrterhelé gyomort kitölti, eluzi a beltérgeket, a gyogyit lep, vese, máj és aranyeres bántalmakat. — Egy üveg ára, használattal utalással együl 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Kózponti szettűlész raktár: Nagy Károly gyógyszerár Kremser (Morva ország).

Óvás! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok félrekenpé utánoztatnak s hamisítatnak, s ezen valófokt gyantánként azok fogatásának el. melyek üvege, egy város, a a fenti vedjegyvel ellátott papíra van csomagolva, a melyek mellettek használattal utalással az is fel van tüntetve, hogy az Kremserben, Gúnek H. könyvnyomtatásban nyomtatott.

Máriazelli Labdacsock.

A Keményzékés és székraedés ellen, avok óta legjobb hatásosnak bizonyult labdacsockok, s legkepen hamisítatnak, tehát ezek vetelése is vigyázatlanul a fenti vedjegyre s Brax, Károly, Kremseri gyógyszerár papírjára, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pontó köleses beküldése után 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 1 frt. 20 Kr., 3 tekercs 1 frt. 20 Kr., 4 tekercs 1 frt. 20 Kr., 5 tekercs 1 frt. 20 Kr., 6 tekercs 1 frt. 20 Kr., 7 tekercs 1 frt. 20 Kr., 8 tekercs 1 frt. 20 Kr., 9 tekercs 1 frt. 20 Kr., 10 tekercs 1 frt. 20 Kr., 11 tekercs 1 frt. 20 Kr., 12 tekercs 1 frt. 20 Kr., 13 tekercs 1 frt. 20 Kr., 14 tekercs 1 frt. 20 Kr., 15 tekercs 1 frt. 20 Kr., 16 tekercs 1 frt. 20 Kr., 17 tekercs 1 frt. 20 Kr., 18 tekercs 1 frt. 20 Kr., 19 tekercs 1 frt. 20 Kr., 20 tekercs 1 frt. 20 Kr., 21 tekercs 1 frt. 20 Kr., 22 tekercs 1 frt. 20 Kr., 23 tekercs 1 frt. 20 Kr., 24 tekercs 1 frt. 20 Kr., 25 tekercs 1 frt. 20 Kr., 26 tekercs 1 frt. 20 Kr., 27 tekercs 1 frt. 20 Kr., 28 tekercs 1 frt. 20 Kr., 29 tekercs 1 frt. 20 Kr., 30 tekercs 1 frt. 20 Kr., 31 tekercs 1 frt. 20 Kr., 32 tekercs 1 frt. 20 Kr., 33 tekercs 1 frt. 20 Kr., 34 tekercs 1 frt. 20 Kr., 35 tekercs 1 frt. 20 Kr., 36 tekercs 1 frt. 20 Kr., 37 tekercs 1 frt. 20 Kr., 38 tekercs 1 frt. 20 Kr., 39 tekercs 1 frt. 20 Kr., 40 tekercs 1 frt. 20 Kr., 41 tekercs 1 frt. 20 Kr., 42 tekercs 1 frt. 20 Kr., 43 tekercs 1 frt. 20 Kr., 44 tekercs 1 frt. 20 Kr., 45 tekercs 1 frt. 20 Kr., 46 tekercs 1 frt. 20 Kr., 47 tekercs 1 frt. 20 Kr., 48 tekercs 1 frt. 20 Kr., 49 tekercs 1 frt. 20 Kr., 50 tekercs 1 frt. 20 Kr., 51 tekercs 1 frt. 20 Kr., 52 tekercs 1 frt. 20 Kr., 53 tekercs 1 frt. 20 Kr., 54 tekercs 1 frt. 20 Kr., 55 tekercs 1 frt. 20 Kr., 56 tekercs 1 frt. 20 Kr., 57 tekercs 1 frt. 20 Kr., 58 tekercs 1 frt. 20 Kr., 59 tekercs 1 frt. 20 Kr., 60 tekercs 1 frt. 20 Kr., 61 tekercs 1 frt. 20 Kr., 62 tekercs 1 frt. 20 Kr., 63 tekercs 1 frt. 20 Kr., 64 tekercs 1 frt. 20 Kr., 65 tekercs 1 frt. 20 Kr., 66 tekercs 1 frt. 20 Kr., 67 tekercs 1 frt. 20 Kr., 68 tekercs 1 frt. 20 Kr., 69 tekercs 1 frt. 20 Kr., 70 tekercs 1 frt. 20 Kr., 71 tekercs 1 frt. 20 Kr., 72 tekercs 1 frt. 20 Kr., 73 tekercs 1 frt. 20 Kr., 74 tekercs 1 frt. 20 Kr., 75 tekercs 1 frt. 20 Kr., 76 tekercs 1 frt. 20 Kr., 77 tekercs 1 frt. 20 Kr., 78 tekercs 1 frt. 20 Kr., 79 tekercs 1 frt. 20 Kr., 80 tekercs 1 frt. 20 Kr., 81 tekercs 1 frt. 20 Kr., 82 tekercs 1 frt. 20 Kr., 83 tekercs 1 frt. 20 Kr., 84 tekercs 1 frt. 20 Kr., 85 tekercs 1 frt. 20 Kr., 86 tekercs 1 frt. 20 Kr., 87 tekercs 1 frt. 20 Kr., 88 tekercs 1 frt. 20 Kr., 89 tekercs 1 frt. 20 Kr., 90 tekercs 1 frt. 20 Kr., 91 tekercs 1 frt. 20 Kr., 92 tekercs 1 frt. 20 Kr., 93 tekercs 1 frt. 20 Kr., 94 tekercs 1 frt. 20 Kr., 95 tekercs 1 frt. 20 Kr., 96 tekercs 1 frt. 20 Kr., 97 tekercs 1 frt. 20 Kr., 98 tekercs 1 frt. 20 Kr., 99 tekercs 1 frt. 20 Kr., 100 tekercs 1 frt. 20 Kr.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsock minden ártós szerek, a gyógyható anyaguknak ósztatásán minden használattal utalással fel van sorolva.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacsock kaphatók Szentesen: Fehradcsky Ferencz úr a „Mogytató”-hoz Vározy Lajos úr a „Hajnal”-hoz és Jü Vározy Lajos úr a „Angyal”-hoz címzett gyógyszerárban; Kunszentmártonban: Szilárdy Károly úr gyógyszerárán; Orosházán: Pálffy János úr gyógyszerárán.

SCHLICK-féle Vasöntöde és gépgyár

részvény-társaság Budapest.

Gyár és irodák: Vározy Iroda és raktár: VI., külső váci-út 1696. 99. sz. VI., Po dmr. mekzy-útea 14. sz.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű, számos első díjakkal kitüntetett: SCHLICK-féle szab. 2 és 3 vasú ekéit és szabadalm. mélyítő ekéit, mélyítő ekéit övezetekkel, eredeti Schlick és Vidats-fele egyvasú ekéit, talajmelyítő eszközeit, boro-nait és rogtóro hengereit.

Schlick-féle szab. Haladás sorba vető gépet.

Szörvavető gépek, többvasú ekékre alkalmazható tengeri- és répa-ültető készületek. Készletben vannak továbbá: gőz- és jérgancseplő készületek, gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer), takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, örlőmalmok és olajmalmok berendezések.

Eredeti amerikai kékveköti és marokrakó arató gépek és fűkaszáló gépek.

Legjutányosabb árak. Előnyös fizetési feltételek.

Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve. JEGYZET. Van szerencsénk ezenen t. e. üzletbá rátaink becses tudomására hozni, hogy noha a VI. Podmaniczky-útea 14. sz. alatt lévő irodánk legnagyobb részét a külső váci úton lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal ezen irodái helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, va lamint, hogy ugyanott építési cikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel!

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság igazgatósága.

Üzlethelyiség változtatás.

Alulírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséget, hogy a Dobrai Sándor kereskedő ur házában 6 év óta fennálló

férfiszabó üzletemet

saját házamba (l. t. 541. sz. a. a vasárterén) tettem át. Amidőn ezt az úri és gazdáikodó közönség tudomására hozom, ugyanez alkalommal van szerencsém azt is tudatni, hogy

bel- és külföldi mindennemű szövetekből férfi öltönyök megrendelhetők

s munkadíj egy öltözöt készítéséért az öltözöt minőségéhez képest 5, 6 és 7 frtot számítok.

A nagyérdemű közönség irántam tanúsított eddigi pártfogását megköszönve és azt továbbra is kérve, maradtam

Szentes, 1890. március 2. tisztelettel Solti Ferencz férfiszabó.

Hirdetmény.

Az 1876. évi VI. és XXVIII. t. cikkeik rendelkezései szerint az 1890. 91. tanévre tankötezettség alá tartozó 6-15 éves gyermekek összeírása elrendeltetvén, felhivatnak az érdekelt szülők, kiknek az 1884. évi január-augusztus hónapokban, továbbá az 1883., 1882., 1881., 1880., 1879., 1878., 1877. és 1876. években és végre az 1875. évi szeptember-december hónapokban született gyermekeik vannak, hogy azokat a kiküldött összeíró közegeknek pontosan bevallani el ne mulasszák, mert a tartozó bevallások megtagadása, vagy a valóságunk elferdítése, eltitkolása, ügyszintén az eljáró közegeknek ellentétliss s ellenök használt sértő kifejezések kihágástképeznek és 100 frtig terjedhető bírságbüntetést vonnak maguk után.

Városi adóhivatal. Szentes, 1890. március 28. Tóth Kálmán, adóügyi tanácsnok.

!! NYOMDA-MEGNYITÁS !!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a volt Kovács Pál-féle

könyvnyomdát

átvettem s helyben, a néhai Pollák Emánuel-féle házban, a mai napon megnyitottam. — Könyvnyomdám a még hiányzó legmodernebb betű-fajokkal és körzetekkel felszereltem, úgy hogy képes vagyok e szakmába vágó bármennyi munkát izléses, gyors és jutányos árban előállítani.

Azon reményben, hogy a nagyérdemű közönség vállalatomat becses pártfogásába veendő, maradok

Szentes, 1890. április hó.

kiváló tisztelettel

Goldstein Mór,
könyvnyomda-tulajdonos.

2-2

Öltözék-szövetek

Pervien és doszking a magas papság részére, szabályzat szerinti szövetek a cs. és kir. hivatali egyenruhák, veteránusok, tüzötök, tornaegyletek és inas egyenruhák részére.

Billiárd és játékasztal szövetek. Lóden, vízhatlan vadászkatókhöz, mosószővetek, utazó pletek 4 frtól 12 frtig s'tb Mindez sokkal jutányosabban, mint bárhol és csakis a legjobb, kitűnő minőségben.

Stykarovszky János Brűnben.

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztó-raktára. Minták bérmentve a r. szabómester urak részére a leguzadagabb választékú mintakönyvek. 10 fton fölül utánvétel megrendelések portamentesek. 200,000 ftonos állandó raktárunk és világforgalmi üzletem mellett önkényű érthető, hogy sok maradék halmozódik föl és minthogy ezekből lehetetlen mintát küldönnem, így nem letszó maradék rendelvényeket visszaveszem, becserelem, vagy a pénzét küldöm vissza. A szin. hosszúság és ár megnevezése az ily maradékok megrendelésénél feltüntetni szükséges. Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 20-8

!!! A ki nem tudja, !!!
hogy a sok hirdett gyógyszer közül melyik felel meg leginkább betegségeknek, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kiadótisztétől Lipcsében, a képekkel ellátott „A Betegparait” című könyvecskét. A hozzá nyomatott hálaárakot bizonyítják, hogy a művecskében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezren elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a vágyva-vágyott gyógyulást is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

Házeladás vagy bérbeadás.

I. tized 30-ik számú házam legfinomabb fajú lugosszőlőkkel beültetett nagy kerttel szabad kézből eladó, esetleg bérbeadó.

SONNENFELD SÁMUEL,

0-7

fakereskedő.

Minden könyvkereskedésben

megrendelhető a pályadíjat nyert és 20 kiadást ért máve dr. Müller egészségügyi tanácsosnak :

a megglazult ideg- és férfiorórl.

Portomentesen, borítékba zárva 60 kr. értékű postabélyeg vétele után szét-
48-9 küldi :

Bendt Eduárd, Braunschweigban.

Üzleti értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Betlehem-melletti Sajtós-féle házban levő kárpitos és bútorkészítésemben folyton dús választékát tartom a saját készítésű mindenféle fényezett és fénytelen legújabb divatú bútörök és kárpitos-munkáknak, melyek nálam mindenkor a legjutányosabban, részleffizetésre is kaphatók.

Üzletemet a n. é. közönség további pártfogásába ajánlva

Szentes, 1890. márc. hó.

tisztelettel FÁBIÁN ÁRMÁN,
kárpitos és bútorkereskedő.

Alapítottattott 1857-ben.

STEINSCHNEIDER JAKAB

cs. és kir. szab. ágynemű-gyáros,
Ő cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő ndv. szállítója, számos kitüntetések és szabadalmak tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-útca 79, saját házában,

bátorkodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes cikkekben, mint közönséges, finom és legfinomabb paplanok, ágybetétek, lőszőr és tengerfü matracok, szálmazsákok, pokrócok és takarók, tollak és pelyhek vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbön díván- és asztaltakarók, stb.

A kitűnő hírből álló

WELDLER és BUDIE

fehérnemű és kelengye gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú fehérneműnek, különösen pedig teljes kihazsítási felszerelésnek a legméskélebb árakon. Hajszok és árjegyzékek bérmentve 6- ingyen.

P S E R H O F E R J.-féle

gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. sz., Zum gold. Reichsapfel“.

Vértisztító labdacsook ezeltől egyetemes labdacsook neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan igen sok oly betegség létezik, melyben e labdacsok csodás hatásukat fényesen bizonyították.

Eztizedek óta ezen labdacsok általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendel az, s alig akad család, melyben ezen kitűnő háziszerből ne volna egy kis készlet.

1 doboz 15 labdacsonal 21 kr., 1 tegeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentetlen utánvétel mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tegeres labdacso 1 frt 25 kr., 2 tegeres 2 frt 30 kr., 3 tegeres 3 frt 35 kr., 4 tegeres 4 frt 40 kr., 5 tegeres 5 frt 20 kr., 10 tegeres 9 frt 20 kr. (1 tegeresnél kevesebb nem küldetik szét).

Kéretik határozottan Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat kérni

s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati útmutatásban látható Pserhofer J. névalárrással el legyen látva és pedig — veres — nyomásban.

Fagy-balzsam, P S E R H O F E R J.-tól, 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Keskeny útfü-nedv, hurut, rekedtség, gőrcsköhögés stb. ellen, 1 palack 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, 1 forint 20 kr.

Por lábizzadás ellen. Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Golyva-balzsam, 1 üvege 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Elet-esszencia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rozsa emésztés ellen. Egy üvege 22 kr.

Angol csoda-balzsam. 1 üveggel 50 kr., egy kis üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés stb. ellen, 1 dobozzal 35 kr., bérmentes megküldéssel 60 kr.

Tannochnin-hajkenőcs P S E R H O F E R J.-tól a legjobb hajnövesztő szer 1 szelence 2 frt.

Egyetemes tapasz. S T E U D E L, tanártól, sebek ellen jónak bizonyult háziszer. Egy tégely 50 krajcar, bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só, BULLRICH A. W.-tól. Kitűnő háziszer megzavart emésztés minden következményei ellen. Egy csomag ára 1 frt. Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdettet bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik. s minden esetleg raktárunk nem levő czikk kívánatra pontosan s legjutányosabban beszerezetik.

Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvétel mellett a leggyorsabban eszkoztötteknek.

A pénz előleges beküldése mellett (legelőszérbenben postautatvány mellett, a viteldij sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel mellett való küldésnél.

A „SZENTES ÉS VIDÉKE“ HUSVÉTI MELLÉKLETE.

Feltámadás.

*Szép hajna' a feltámadásnak,
Örök, egyetlen! te vagy az :
Virághímés, dalos mezővel
Napfényes, illatos tavasz.
Az istenségnek örök élte
Te benned újra születik
És halhatatlanság dagasztja
Halandó ember szívét.*

*Lenosta bünöd óccanját
A megváltásnak vére : szív !
A természet nagy ébredése
Ujút erővel élni hie.
A feltámadt isten szemének
Örömkönyűje leperog,
S a mindenségnek égi kije
Virágon harmatként rezg.*

*Meghalt a szenvedés, a bánat ;
Zorlón, sütéi szemfedélén
Uj üdösség ragyog keresztül.
Ifjú kikelet, új remény.
Oh meghalnak mind a keservek,
Legyen bár tengeri özön,
A boldogság a halhatatlan !
Halandó itt lenn csak a — könny.*

*Vesz-nő lélek, megörözt szie,
Kihalt, letarolt sivatag !
Oh szied be a tavasz favalmát,
Oh nézd : virágok nyílnak.
A kinek töviskoronája
Lehullt, elhercudt, kialudt :
— Remény zöldjét borítsd szívedre,
Tűz födre virágkoszorút.*

*Szép hajna' a feltámadásnak,
Bimbójakasztó kikelet !
Teremts új, boldogabb világot
Az elpusztult éden felett.
Ringsas el édes, égi mámor
És lelketet, míg álmodom,
Röpítsd át balzsamos mezőkön,
Zöld, ébredő virágyokor.*

Volgyi Gusztáv.

Ki hát az életmentő?

Husvétii történet.

Tessék elhinni : nem olyan könnyű ám a szerkesztőségben megülni a görbelábú asztal mellett, mint ahogy azt önök a csemegés tálak mellett, újságolvasás közben gondolni méltóztatnak. Megérezzük ugyancsak a feladatunk súlyját. Meghányjuk-vetjük a gondolatokat, mielőtt tollhegyre vennénk, ámator nagy hánya-vetiségre nem igen van

idő, mikor a szédőgyerek ott áll a hátunk megett és kísérőfolya sürgetésével kezünkől a kéziratot. Hanem azért mégis csak meghányjuk-vetjük biz azt.

Meune is szépségesen, mikor van miről és mit írni. Hanem aztán mikor nincs : és m u s z á j írni!

Nem! Ne higgyék önök hogy ilyen is létezik. Az csak olyan képzelt valami, mint a mennyország üdvössége, vagy a pokol kárhazata.

Ebben is csak hisznek az emberek, annélkül hogy meggyőződtek volna róla.

Az újságíró is csak remeg a gondolatlanságtól, mint valami előre láthatlan, bekövetkezhető rémtől, de a mely soha sem fog hozzá eljutni.

A föld is közeleg a naphoz, de majd csak százezer év után fog belepotyanni. Ez is ugy van. Aki attól remeg, hogy ugysis elvesz, ha a napba hull a földdel; aki a gondolatlanság rémétől tart: ne legyen újságíró.

Ülök az asztal mellett s elkéseredetlen tolom előre a betűt a papíroson, mikor a szerkesztői asztaltól kiinduló hanghullámok ütik meg fületem.

— Kérem, husvétra szépirodalmi mellékletet adunk.

Olyan komikusan furesának tűnt fel, hogy nem akarom első hallásra elhinni.

— Hogyan, kérem?!? . . .

— Husvétra mellékletet adunk.

Ebből aztán megértettem : harmadnapal a szépirodalmi melléklet kinyomása előtt tessék a haját felborzolni, a bajaszt pedergette rágni a tollszár végét és gondolkozni valami szép histórián, melyben legyen szép leány, szerelmes ifjú, csók, ölekezés, örök hűség fogadalma, a szülők ellenzése, szökés, öngyilkosság vagy a pap áldása.

Ilyenkor aztán félretesszünk minden féle diszkréciót. Elbeszéljük a leányok ránk bizott titkait, meglopjuk naplójukat, elveszük gondolataikat, mert m u s z á j írni.

A közönségnek deszerttel kell szolgálni a husvétii lakomához.

Feláldozom hát a rám bizott titkokat, hogy eleget tegyek a szerkesztő és az ünneplő közönség kívánságának. Mert, kérem, én rám titkok vannak bízva. Egy szép leánynak vagyok tiszteletbeli titkársa s ha mindannak dacára, hogy — nem akarom mondani pletykának, de nagyon nőies természetűnek vagyok kikiáltva, rám merte bízni titkait: annak okát csak ő tudja . . .

Nem! Azért sem! Ez egyszer megtagadom természetemet. Irok másról!

Alálszolgája!

Addig gondolkoztam, addig kombináltam, míg teljesen eitelve husvétii históriákkal, elnyomott a hivatalos buzgóság és feldün-

töttem az előttem levő vizes poharat, megkezdve a husvétii locsolást saját kéziratomon.

Azaz, hogy biz' az csak üres papíros volt még, s csak én kerestem rajta a kéziratot, melyet álmonban teljesen elkészítettem.

Azt álmodtam, hogy már kész a követező kis rajz, melyet pedig még csak most vetek papírra.

Az álom vágta ketté azt a gordiusi csomót, melyet ébren nem tudtam megoldani, hogy: Irjak — ne irjak, azokról a takaros titkoscakkról, melyek kizárólag az én diszkréciómra vannak bízva?

Denique, ezt megálmodtam, hát jussom van hozzá és minden szemrehányástól való aggodalom nélkül megírhatom.

— Aludt!

És hogyan aludt? A selyemtakaró mennyire fődte be a márványkebelt; mint hajlító feje fölé a hófehér gömbölyű kart; mennyire mélyedt az angyalfejecske a puha vánkosba; mint nyílt mosolyra a cseresnyejük; hogyan szakadt fel a kebelből egy nehéz sobaj — ezt mind fölöslegesen tartom itt részletezni, mert mindenki elképzelteti magának, ha nem is láthatja: hogy alszik egy szép leány husvét éjjelén. Hogyan alszik egy 17 éves leányka, álmodva paradicsomi boldogságról, a nagyúri élet kellemségéről, az erdők vadregényességéről s a családás fájdalomairól.

Azt álmodta, hogy nagyúri nő, kit az egész világ imád, kiért mindenki rajong s ő mégis mellözve a kényeszetést, visszavonul a bálványozás elől, s az erdők mélyében keres szórakozást.

Egyedül, senkitől nem kísérve indult most is sétalovaglásra.

Képzetelem igen élénken állítá elém, amint karesú derekához simult a csinos lovaglő öitüry, melynek uszályát a meglebbenő szél el—elkapja, beterítve vele a sötétpej paripa föloldalát, mely büszkén dorozza ürnőjét az erdő mélabús csendjében. A de-lejes fluidum, mely ürnőjének egész lényén előmlik, mintha reá is áterjedne, hányjave-tti száraz fejt s táncolva lépked a mohlepte úton.

A nő olykor-olykor idegesen rázkódik össze a nyeregben s fekete szeméből vil-lámok cikáznak, mint viharos éjjel a menny-boltból.

A domború kebel lázas pihegése, ahogy göröcsöben szoritja rá picziny öklét, belsű küzdelmet áru el, melyet eltitkolni igyek-szik, halgatást parancsolva a rakoncatlan szívnek.

Arca lángba borul.

Agyában gyúlvá forrnak a gondolatok, melyeknek merész röptét egy-egy sötét árny

akadályozza, mire a márványsima homlok a kacéran ingerkedő fru-fru alatt elborult s egy fényes könnyecsp, égi harmatként jelenik meg a szemekben. A piciny ajkra egy elnyomott sóhaj lopózik.

E gyöngye színek titkai vannak, melyeket meg a néma, hallgatag erdő előtt is félve rejteget.

— Nem! Szakadj meg szív, de ez érzelem rejte marad! A sors akarta így. Ő szegény maradt, nekem a szerencse kedvezett és kinálkozó előnyeit még boldogságom árán is ki kell aknaznom . . . . . Ha nem majd azután . . . . .

Megreceseg a száraz avar a ló lábai alatt, mire felriadva fordul hátra nyergében, mintha féltene, hogy valaki megleste gondolatát. Aztán ismét nyugalom és némaság honol körülötte. Lovát saját ösztönének engedve át, barangol az erdő mélyén, követve gondolatának árnyalakjaitól.

A ködképek alakokat öltenek: az ismerősök alakjait. Merészen és szembetűnően válik ki ezek közül egy karesú ifjú, epedő szemekkel, ahogy imádatl emeli fel hozzá tekintetét és áhitattal könyörög egy mosolyért. Hangjának elhaló süttogsága úgy égeti, úgy kínozza szívét.

— Rózsá! én imádom s kegyed ezt tudva, miért kínoz, miért gyötör? Csak egy búcsúszót, egy vigasztaló „istenhozzád”-ot s örömmel megyek végzetem elé.

Bűszke szívének hallgatást parancsolt és gúnyos mosolylyal bocsátotta el a k k o r a szerelmet kolduló ifjút, mert szívét más vágyak, más gondolatok hevítették. Elragadta a nagyravagyás.

És most sötét gondolatok nehezülnek agyára, melyeket hiába igyekszik elűzni a jövő csillogó képével. Megnépesítik gondolatvilágát a múltnak emlékei s mellette tünetnek szakadatlanul, kérdésre vonva egy élet elvesztett boldogságáért.

A magára erőszakolt nyugalom rájává lett az érzelmeknek; kezd izgatott lenni.

Lovát ügetésre ösztökéli, hogy gyorsabban szabaduljon a nyomasztó gondolatok önként reá sulyosodó terhétől. Olyan elhagyottnak érzi magát e végtelen magányban! Úgy vágyódik valaki után, hogy keblére borulva, bocsánatát kikönyörögve, megadja neki a kiérdemelt boldogságot örökkön örökké . . . . .

A nemes állat horkolva feszíti előre remegő lábait, orlyukai kitágulnak s füleit hegyezve, prüszkölve vágja fejét szügyébe. Lovarnője unszolása dacára sem akar tovább menni. Az uton, előtte, gyűrűző kígyó zavarta ki szokott nyugalmaiból.

A leány, kinek idegei a felrajzó gondolatok által annélkül is tulfeszültek, meglegyinté lovagostorával a fényitekhez nem szokott állatot, mire az hatalmas ugrással iramodott neki s hosszan eluyit testtel vágta-tat előre.

Most már nem bírja többé megfékezni az örülten száguldó paripát, mely eszeveszeten ragadja magával, egyenesen az erdőn túl terülő mély tő felé.

A megrémült nő kétségbeesetten ragadja meg a kantárszárát, de ki látta valaha, hogy gyöngye nádszál állja útját a romboló viharoknak?

Meg egy pillanat és vége . . .

A hullámok öszcecsapnak fölötté . . . . .
Egy kétségbeesett sikoly és . . . . .
. . . . . Felébredtem!

Szerencse a szerencsétlenségben, hogy így történt, mert nem bírtam volna a lelkeimen elviselni a gondolatot, hogy egy szép leány, miattam, a habok között vesszen el.

Már pedig több mint valószínű, hogy, ha hirtelen felébredésem meg nem ment: ott leli kora sírját a tó vizében. Így azonban azzal fejezhetem be, hogy a leányka veritekben fürdőve ugyan és sikoltva ébredt fel a nyomasztó álomból és ahogy félve nyitja fel szemét: mintha futó paripája sörénye volna, erősen megmarkolja egyik kezével a párna csücskét, míg másik kezével az illatos víztől nedves arcát törülgeti . . . .

Aztán mosolyogva nyújtott kezét az előtte álló, kacagó ifjunak s kezét hálásan megszorítva rebegé:

— Most a halál torkából ragadott ki fecskendőjével, mert végzetem éppen vízbefullással fenyegetett . . . .

* * *

És most tessék elég okosnak lenni!

Ő azt mondja, hogy az ifjú mentette meg az életét s bizony-bizony . . . csupa hálából még kész lesz lemondani érette hű, nagyravagyó álmáról is.

Én szentül megvagyok győződve, hogy én mentettem meg s ha én idején föl nem ébredek: ott vesz a hullámsírban.

Szeretreméltó, nyájas közönség! Légy te a bíró: hogy melyikünk hát az életmentő.

Don Pedró.

A madarak világából.

Elbeszéli: egy jó madár.

Jelige: „Szűl a madár ágról ágra
Szűl az ének szájáról-szájára.”

I.

A ki ismerős B . . . . n, annak aligha kell lerajzolnom az új divatú bazárokat, melyek minden nagyobb átjáró-ház udvarán óriási játékszer és csecsebecse kirakataikkal tündérországba varázsolják a bámész gyermekesereg gondatlan világát.

S e tündérország nem szűkölködik anyagok nélkül. A drágaságok mögött büvösbűjös illatú és kenőcsű földi tündérmók sürögnek-forognak. Nekik e tündéri holmik elárúsítása körül ügyeskedést juttatta a sors kegyeletes osztályrésztül.

Azaz, szó sincs róla, hogy csakis ezt. Mert hát ők holmi apró percentescskéket is huznak a napi bevételekből, ami egy cseppet sem lohasztja kedvüket és igyekezetüket, hogy az elárúsítás tengerén, estére kelvén, a dagály legmagasb fokára ne jussanak.

Van ez anygalkáknak még más, nem hivatalos hivatásuk is, melylyel azonban csak vevők u. n. erősebb nemét: a férfiakat tüntetik ki.

E hivatásuknak azonban már nemcsak a száj, ész és kéz állanak rendelkezésére, hanem a szem, szív stb. is. Ezek segítségével ügyesen hálózók körül, sikerrel csapják be még a vásárolni nem szándékozókat is.

A barnák sötét, mély tűz szemei hamiskásnak kacsinatnak a monoklin át őket fixírozó „dandy”-re, s tekintetük gyújtó sugara felöltöt, melénynt átútve, hatol egyenesen az úri zse — párdon, szívéig, hogy azt hevesebb mozgásra lódtítsa.

A szöke firtók búzavirág szemei szen-

velgőn pillantanak a bárányfélhős ég: azaz az udvar üvegterete felé, mintha a templom tömjénes levegője hatná át őket, madonna arcukon kiűnően sikerült pir honol.

És épen eme ártatlanság — majd azt mondtam: látszata — a delej, mely mind közelébb vonza az ábrándos ifjú lelket, s annak földi burkát, mely szerény szépegesél s leánykhoz közeledve, megilletődéstől remegő hangon kérdezi:

„Óh édesz nagyszám, hogy ez a szivarspic?”

S megszólal a menybéli fuvola, azaz a nagyszám:

„Mindenkinek egyformán. Szabott ára van itt mindennek.”

És rózsás ujjaiával a táblára mutat, hol fél méteres számokkal van kiirva: „40 kr.”

„Úgy én a nagyszám szívét veszem meg”; szől diadalmaskodva az elbűvölt ifjú.

„Az nem olyan olcsó, kedves uracskám!”

„Óh, hisz kár isz volna azt a drága szivét ily potom árért vesztegetni!”

„Még drágáért sem!” szől a kis szöszke s a madonnaszemek fürkésze nézik végig a lángoló ifjút tetőtől talpig. Majd elégedett mosoly ül a csesznyeajkakra, mert a vizsgálat eredménye kitűnő. Az ifjú érdekes kis baleknek ígérkezik, akin az ártatlan együgyűségen kívül a szülők jómódja, tehetősége is meglátszik.

S legepedőbb csengéssel szól meg újból a hűri:

„Szivét szivért, szerelmet szerelemért!”

„Óh, ha csak az kell!” s már majdnem térdre borul a lángra gyúlt ifjú, midőn eszébe jut, hogy ez élénk közlekedési hely nagyon prózai az édes szerelem első nyilatkozatára, fojtott hangon kérdi tehát:

„Szerelmem bebizonyítására helyet és időt, óh imádozt anygal!”

„Ha úgy tetszik: „zárás után” 9, 9 kor, itt mindjárt a nagy templom mellett!”

„Ott lesztek!” szől a balek s boldog reményeken elábrándozva távozik, elmereng s újra meg újra szemei elé idézte az ideál jómag arcát, halát ad istennek, hogy útját a paradicsomon, azaz a bazáron keresztül vette, hol testet fölött képzelmenek tárgya, melyet eddig csak álmodni tudott. Nem veszi észre, hogy lökődűk, tyukszemere hágnak, s hogy a szivarszpkáért adott 10 frtosból a tündér — t é v e d é s b ő l — csak 60 krt adott vissza.

Lépteit öntudatlanul a nagy templom felé irányzá, s egyszerre ott találta magát, hol remélhetőleg először fogja hallani a „szeretek” szót — magyar órán kívül.

Hálaimát küld az égbe s e közben észreveszi, hogy még teljes 5 óra választja el a mennybemenetel várva-várt percétől.

Szerette volna megfogni a napot s ielőlni az égboltról a láthatár alá, hogy mielőbb este legyen.

Miután ez a 19. század hátramaradottságánál fogva ez ideig még lehetetlen, meg sem kísérelte, hanem elgondolta, hogy, ha már a menybe még nem mehet, bemegy legalább a templomba: csatlakozik a befelű igyekvő násznéphez.

A templomban aztán az andalító orgonaszó mellett átadta magát képzelmenek, mely gyors szárnyon röpítette őt át térer és időn, s lelki szemei előtt ő maga állt a szép bázartündérral az oltár lábánál s fogadta az Úr áldását a pap kezéből.

Mi történt vele azután?

Nem tudom. A kifelé tóduló násznép közt elveztettem szemeim elől. Később azonban hallottam, hogy a boldog megpillantás hatodik hetében az örege hirtelen B . . . n termést s a szerelem költségeit a különböző hitelezőknél 8 drb ropogós százaossal kiegyenlítve, az ábrándozó ifjancot felülélt fogva vitte haza, hogy kissé kiábrándítsa. Ehhez nagyban hozzájárult az üdvös véletlen, mely a szöszeke anglyalt egy új balek karján vezette a megrendszabályozott régi balek szemei elé.

A jó öreg szegényebb lett 800 frttal, az ábrándos ifjú gazdagabb egy hasznos tapasztalattal, mi pedig egy természetrajzi tétellel, mely szerint: „jó madarak” találhatók erdőn, mezőn és a — „bazárokbau.”

Jézus és a világ.

Legenda.

Irta: Ibn-Jemin*)

*Ur Jézus — üdr és béke szent nevén —
Buzgó fohással egykor így kiáltott:
„Átyám! E nagy világ szavadra lón:
Hadd látnom, aminő: ezt a világot!”*

*Mond és imázra vándorol tovább
Az úton, mely a pusztába vezérel,
Ahol feljé — fátjollal fején —
Magános uton, elhagyott nő lépdél.*

*„Ki vagy? kiáltott Ur Jézus reá,
Kinek e pusztán van bolyongni kedve?
A nő felelt: „Oh, ember, az vagyok,
Akit te látni vágyol oly epedve!”*

*„Soha sem rágytam földi nő után...!”
Igy rá az Ur s imája száll az égbe,
„És mégis — mert én a világ vagyok,
Ahogy te vagy e század büszkesége!”*

*„Te, a világ? Nos, dobd le fátjollod,
Hadd látom arczod üde bájait mind...“
Az Ur parancsolt . . . a fátjoll lehullt...
S elötte áll — iszonyat rétekintni —*

*Egy szörny; ijesztőn sárga, fonyadt, vén,
Arcán a festék minden színbe kelve,
S míg jobb keze tömjénnel illatos,
A bal meleg, piros vérrrel bekenve . . .*

*S arcát befödve, kérdezi az Ur:
Az illat és a vér kezű miért van?
A nő felelt: „E balkezemmel im,
Mégöttem a kérőim egyikét ma“*

*„De míg a balkéz egy kérőt megölt:
A jobb illatja másikat csal lépve
S dacára ennek — nincs ki higgyje tán —
Szűz fátjollom még soh' sem lón megtepte.“*

*„Hogyan, az Ur haraggal így kiált,
Tehitvány szörny, kinek telhellen gyomra,
S kinek naponta száz férfi kevé,
Te rohál szűz? ezt magyarázd ki nyomba!”*

*És felkacag a nagyvilági nő:
„Azok közé, akik fennen díesértek,*

*) Ibn-Jemin, vagy egész néven: Mahmud Ibn-Jemineddin Tograzji Ferjumiendi, a 14-ik században élt kitünő persa költő.

*S akár kegyem hajszolják untalan,
Valódi férfi még soha se tévedt!”*

*„S ki férfi volt, tetőtől-talpig az,
Engem kívánni kedve soh' sem támadt...
Igy lón, hogy bár szívetlen van kérőm:
Soh' sem vettem még le szűz ruhámat.“*

Az isteni mathézis.

I.

Imádja a franciákat.
A párisi boulevárdok csillogó köde és szédítő robaja képezik élte legkedvesebb gyönyöreit.

Franciáskodásában annyira ment, hogy ősi hangzású, magyar nemesi nevét is fölserlelte ezzel: Mr. Coffreffort.

A jobb lábára biccent, balszemére hunyorít s mind a két fulere kissé nehezen hall: de azért a legutógóbb asszonyi lungot is megéri.

Remekül hajlt, az ostort pompásan kezeli.

A napokban Pósvárra rándult ki, meglátogatni a két Pósváry fiút.

Viveur két gyerek. Fölséges vadászterületük van, jól játszik a le hombra-t, ezt a speciális francia játékot s konyhájuk egészen párisi.

II.

Kissé megeresztette a gyeplőt, amint befordult a finoman kavicsos park platánusai közé.

A két deres csikó sebes futásban átkapta a kis könnyű kocsi-t egy mályvagrúpon, mikor a kastély terasza elé ért.

Az ablak kék csikos, bojtos függőnyei mögöl egy átlátható női síkjó hangzott föl. Megjédt valaki a kocsii veszedelmes fordulátán.

Mr. Coffreffortnak hátra csapta a gyeplőt, ostort s nem minden kíváncsiság s nem minden fürgeség nélkül ugrott le kocsijáról.

Sejté, hogy a két nőtelen gyerek valami kecses madárkat rejteget. Ez az ezüst-ésilingelesü síkjó legalább erre vall.

Sietett föl a színyeges lépésökön.

Mentében értesült egy inástól, hogy az urak ninesenek idehaza.

— Annál jobb, — gondolá és félreveté a zárt erkély függőnyeit.

Csakugyan. Fitos orru szöszeke leány kapaszkodott meg a felütöt borostyán ágbaiban.

Széles ujjá gazir ponyvájának lecsuszamlott s Mr. Coffreffortnak alkalma nyílt egy csoda felérésü szép kar szemléltetésre merülni.

A kerek arcocskán, nyílt szemeken s a vállak remegésén még meglátszott az ijedelem. De e vállak remegésében s abban a pajkos játékban, amit a függönyök között behullató nyári szellő mivel a keskeny hajlású halántékokra omlott arany-sárga firtokkal, — megkapó búbját talált Mr. Coffreffort.

— Ah! ez valóban párisi.

III.

Mr. Coffreffort szemei megcsillantak. Monokliját leejtö szeméről. Alhoz a ponthoz kezdett érni, mely alig van pár arasznyira a remény valósalásától.

— Tehát fölválaszoló kegyed kisasszony, — folytató a társalgást.

— Igen uram és átvizsgálom a gazdasági számadásokat. Oh én kitünően számolok.

— Es ezekkel a harnatos kis kacsoival írja a numerusokat? Csakólmi való kezei vannak edes kisasszony. Mily kecsesek e rózsás körmöcské.

Oda hajolt egész közel a kis szöszekehez.

— De ezekkel a kecsékkel számolni? — méltatlankodott.

— Nem uram, én fejből számolok. Nekem erre kitünő fejem van. Am kísérleje meg.

Mr. Coffreffort melyen szeméibe tekintett bárátnőjének. (Már így nevezte.)

— Mondja edes, — de ne vegye tulságos indiscretiónnak, mondja, mi fizet kegyednek fölválaszoló és számoló működésért két barátom?

Antonieette nyakának egy bájos hajlásával jobb vállára omlasztá mosolyra derült arcát, újját ajkaihoz emelé s félig lehunyt szemekkel, kacéran és csábitóan tekintett a magyar-franciára:

— Sokat, nagyon sokat.

— Nos?

— Találja. Nem találja ki? Tehát 6000 forintot.

Mr. Coffreffort nem hiúlt el erre a horribilis összege; de sőt elkapta mindkét kezét a kisasszonynak.

— Botrány, édesem, botrány. Ily kedves ajkak ezüst zöngését nem lehet potom 6000 forinttal megfizetni. Én jó barátja vagyok ugyan Akoséknak; de mégis megleszem kegyednek az ajánlatot: én meg kétszer ezert ez összeget.

Antonieette elfordítá kissé fejét. Mr. Coffreffort drága feléver lovait épp akkor jártatták. Akinek ilyen lovai vannak, az perfect gentleman.

— Jól van. Áll az alku.

Mr. Coffreffort kivette óráját.

D. u. 4 óra 20 perc. Ettől az időtől kegyed fölválaszónom. Olvassa meg, kérem, csókjaimat . . .

IV.

— Igaz, említette édesem, hogy kitünően számol fejből.

— Kitünően és pontosan.

— Nos hát, osszon el kérem 12 ezret 365 részre.

A fölválaszónó némi gondolkodás után:

— 321.

— Jól van, bár kissé téved: 320 és néhány tizedes. Most ossza el ezt még 24 részre.

— 13 és 9 tizedrészt.

— Ossa el ezt 60 részre és szorozza meg 40-el.

— 8 egész 68 század.

Mr. Coffreffort dühösen folgrott.

— Ejj! hisz én nem tud számolni. Gyorsan megy ugyan, de rosszul, az eredmény ez: 7.52.

Es kivett tárcájából s letett az asztalra 7 forint 52 krajcárt, mint a 12.000 forintos fölválaszónó számtartói tiszteletdíj esedékes részletét.

Köpe.

Egy csendes ember.

Csendes tépelődéssel lépdél az utcán. Nagyokat lépdél szürdarabból készült bocskorában.

A nyomortól felpuffedt a képe, mely petyhüdt, sárga s formátlan; megfogyott rézvörös színű dagadt kezeit, mint két vitorlát lóbázza s dagadt hosszú lábái eldobott rongyokkal vannak bepölyvázva.

Körülbelül 32 éves, de a sárgaszomoru arc sokkal vénebb, a kin mély ráncokat szabdalt rá s a nagy, üveg szemek botorul bámulnak szerze-széjjel.

Hanem a fehéruhájva tiszta. Az anyja adja rá, aki egyebet nem is tud neki adni. Mit adhat örült fának egy lámpagyújtogató özvegye? Nyolc-kilenc év óta jár az utcán az örült „csendes” Ferencz, a „jegyző-segéd aspiráns” és regény-író gyakornok, ahogy a nevéjégen nevezi magát.

S úgy kopik az életén is, mint a ruhája, mely lefoszik róla. Különben igen sokatád magára. A tenyérnyi foltokból összekeltitgatótt, foszlós, új divatoson kurtúra vágott szürke szürkabátot fesszenen összefűzi gomb hájában spárgával, hogy karcsu, fess legyen foszlányos manzsettáját fesztive hozogajva le a kezefejéig, igazgatja a gallérját.

Az a gallér az ő kiegészítő része. Ezzel fejezi ki élénken piperkő hajlamait.

Igen, a csendes Ferencz nagyon rossz sorsba jutott ugyan, de elegáns szokásait nem öli meg a nyomor.

Képes órákig elrimakodni, hogy félvehesse a szemétről az elhazsánt s kidobott ujdívatu magas gallért. S ezt oda csuvarja kiaszolt nyakára.

Azonkívül pedig meg van gyözödvé, hogy a szürorongy bocskor igen jól áll neki, úgy kapkodja a lábát, ha egy kis erőbő jut, mint a hogy a nagyurak szoktak járni.

Igen előkelő lépések azok.

Magasra felhuzza a lábát, aztán lelőki ruganyoson, hogy a szür-bocskor nagy port ver a fasztereten.

S ezen elegáns sétálás közben forgatja élénken nagy szeméit, s diskurál halkan azaz a láthatatlan szellemmel, mely az ő legjobb barátja, akivel megfér békeességben, aki szórakoztatja.

Más senki se hallgat reá, senkise hallgatja meg, csak az a szellem, mely bődült agyából pattant ki s ott uszik előtte min-

dig a levegőben. S a két kezét belemélyeszi a rongyába.

Ila kedve támad valakinek tudni: mi forrong a csendes Ferenc agyában a nagymétóság'jeljes sétálások közben, forduljon hozzá. O igen leereszkedő és közlekeny.

— A legujabb regényem, oh, ez nagy eszme, de kérem, csak tessék türelemmel lenni, még itt forr . . .

S a homlokához tapad a keze. Aztán tovább ballag.

Ah, igen szomorú a csendes Ferenc jelene. A múltjában azonban van virány. Egy kép, de ő már arra nem emlékszik. De annak idején beszéltek róla sokan, akik tudták.

Az áríz előtt történt. A belváros egyik emeletes háza előtt napestig szomorúan barangolt egy megrészny bársony ruhában öltözött sápadt, szőke fiatal ember. Ragyogó, ráncos lakkészimájában kényesen járt, bohóchos másli lögött a nyakán s ábrándos bika-szemekkel bámult a ház egyik ablakára. Mindig oda bámult. El-elcsappadva meglátta, a falhoz dőlt. A szivére tepte a kezét s akkorát sóhajtott, hogy a bámult ablakhoz verődött a párája.

Az ablak keretében egy végtelen bájos szőke női fej mosolygott. Igéző gyönyörű fej volt. Fénylő arany hajfonatok omoltak alá a törékeny, gyöngöje nő vállára s hófehér, vézna kis ujjával az ablak üvegén babralt.

Integtetett ki az utcára, mint egy gyerek a játszópajtásának. Bólingatott szép fejével s mosolygott folytonosan.

Odakint az ifjú meg-megrázkódott boldogan. Vissza integtetett, a szivére rámutatott s a könyvét törülgette. De közelédni nem mert. Csak a túlsó oldalon promenádizókot tovább. Az ablakban hervadó, lázas kis fej énléken kísérte minden lépését.

Sokáig, hónapokig beszélgettek így. Mosolyogtak egymá-ra, sirtak egymásnak, sóhajtoztak s integtetek.

S végre egy napon a bársonyruhás ábrándos ifjú remegve, lázasan belép ama nagy ház ura elé.

Ott megijedtek a nézésétől. Hát még a szavától.

Az örület lázával könyörgött.
— Szeretjük egymást, adják nekem a kezét!

Kiről beszél ez az ember? Kit akar ez az esztelen ifjú? A nő nevét nem tudta, tehát csak így felelt:

— Azt, azt, aki az ablakon kinéz. Már régen szeretjük egymást!

A ház ura most belélt egyszerre a megdöbbenő helyzetet. Megnyugtatta az örült fiatal embert, hogy övé lesz az a nő, de most az is nagy beteg, előbb meg kell gyógyulnia . . .

Az örült ifjú a csendes Ferenc volt. S az a búbajos nő azóta egyik fővárosi tébolyában hervadoz a sir felé.

Ferenc eltűnt az utcáról. S mire újra itt volt: nagyot kopott már az elméje és a bársony ruhája.

Azóta többször volt végtelen szerelmes, csak a „jegyző-segédi” kinevezést várta, hogy családát alapítson. Vigasztalást a regényekben talált, most is olvas összevissza, nem érti mit, csak olvas: önmagát keresi a regényekben.

Még nem találta meg magát. Megmondja, ha kérdezik:

— Olyan regényt még nem irtak. Bizony nem ám. Azt én tudom csak megírni. Itt van!

S oda tapad a keze a homlokához. A téltől nagyon fél csendes Ferenc. Szereti az utcát, de hideg van, nincs meleg ruhája. A divatos galler is lerongyosodott a nyakán s az őszi széiben kékülő ajakkal barangol.

Bement a „Jó-szív”-hez címzett bírói hivatal kapitányához s könyörgő, fájdalmas arcot vágott. Tollat, tintát és papírost kért.

— Hideg van már, — mormolja a szót szomorúan.

— Mit akar?

— Majd írok a bíró úrnak egy regényt a kabatról, meg egyet-másról, amire szükségem van. Hidegek jönnek, urak.

S leült és megírta a következő regényes instanciáját a meleg ruhakért:

Szeged, 1888. okt. 1.

A búske paloták közt pillanatnyi örömeikkel ide s tova elmúlt idők tarka változatai jelenlegi letörően hangszorgalommal épít az emberiség reményekre.

A föld gömbje forog ide s tova — változik az élet . . . önkénytelen fényes tükörre simul a remek felesleges világa.

Világabb csillám húzódik a tenger toronyosodó hajjai élére és ott egy hajó csendesen közelgett. lengő vitorlájja intgette előre.

Lám! Vidámabb az élet örömei, amerre szívünk vágya van!

A pillanatnyi öröm azonban hamar eltűnik, mert egy kunyhói sínes nekem.

Oh! mi értelme van torpe, életeteknek? Miért van a küzelem a létért? A világ tarka változatai nehezelnék reánk.

Voltam! . . . anyai, mintha nem élttem volna. Elmúlt idők jelenlegi letörően a kegyvesztés terjed.

Nyáron alig-álíg szerzem meg mindennapi kenyerem.

Tél fogyatón én is félek, mert a szén s fa drága és nincs téli ruha se!

Mit ér az élet mindzek nélkül? Ezekért: azon hitben szólvá: védjem szenvedéseim rémeltől.

Jóságos számolóhoz ama kéressel fordulván: Tisztviselői kötelességem ki volna alkalmasabb, hogy ügyeit átvegye.

Egyszóval: legalkalmasabb szemmel önbizalma mindenesetre megeléged.

A világ küszömezte előtt t. i. (kámza) egy hosszabb és melegebb kabát: valamint egy pár felső lábaváló cipőre volna szükségem.

Ruházat előzményeit kerelmeztem nagy. Muskö Sándor tiszti eln. úrnál is: de ha az igazságügyhöz fordulva ott csak per-papírt vásárol bárki is.

Egmedelés és alázatos szolgálja:

Ferencz.

A levelet meghajtott fővel nyugította át a bírónak. Majd szomorú, könyörgő tekintet vetett rá, meglöbázta a két puff-dt kezét s az ajtóküszöbön kitépve, visszazólt nevével:

— V o l t a m !

Ton—Csi.

Szeress.

Karcolat.

Olyan égetően tűz alá a nap a tisztá felhőtelen nyári égről; sugarai olyan állhatafosan ostromolják a sűrű lombostartótt a park alján, hol azt csak alacsony, alig három láb magas kőfal zárja el a mellette elnyúló országtúttól: mintha csak erőhatalommal akarnák belopni lánghévíket a lombostartó hús árnyába, hogy meglopják déli álmát annak a gyönyörű gyermekleányknak, ki ide vonult el, hogy zavartalan magányban, édes semmittevéssel ábrádozsa át a délután óráit.

Recézett hintaágyon nyugszik a leányka. Természetből göndör szőke fűrtel mint glória övezek tiszta homlokát, meg-meglibbenve a szellő tegkisebb favallatára, mintha láthatlan kéz borzolgatná őket.

Álomra hunyt szemeit hosszan árnyalják a sűrű szempillák és arcára elbűvölő rózsákat fest az átom tündére. Könnyű, leuge nyári ötlönye csak pongyolán fogja át a fejlődésben levő idomokat és lágy hullámzásban reng ahogy szabályos lélekzete fel-alá emeli a pihéző keblet.

De im . . . a lombostartó sűrűjén rést talál egy makacsabb napsugár és folyó aranyra varázsolja halántékán a szőke fűrtöket, oda lopva lánghévet a bibor ajakra is, mely megnyílni küssé . . . éppen csak annyira, hogy kiesillanjon közte a legkifogástalanabb felhőségű fogszor, mely valaha férfajakat csókra ingerelt.

Elbűvölő kép! Méltó egy művész eset-jére!

A leányka álmodik . . . Mit? . . . Miroli? . . .

Ezt kérdi önmagától az az ifjú vándor is, ki most a park alacsony kőfalához támaszkodva, tágra nyílt szemekkel les be a lombostartó alá és nem képes megválni a tündéri képtől.

Igézet fogja meg, ahogy ott áll és né-

zi a gyönyörű alvó gyermeket, ki úgy pihen hintaágyán, mintha ég és föld között szabadon lebegne.

A földre hull alá, ha fölébred?

Vagy szárnyait kibontva, visszatér a mennybe testvéreirehez?

Ifjú vándorunk ettől fél és maga sem tudja, hogyan: átlépi a kert alacsony falát, közelebb-közelebb húzóda a tündéri képhez, mintha magához akarná ragadni, hogy soha többé el ne bocsássa, magáéknak tudja örökké . . . örökké . . .

Már ott áll a hintaágy mellett. Lábuhegyen jött halkán, csendesen, mint tolvaj, ki fél, hogy léptei nesze felveri a gyanutlan gazdát.

Ellentétlenül bűvölet vonzotta ide, mint ahogy a lobogó láng fénye csálja, ragadja magához az éjjeli pillangót, hogy körüötté csapogjon, míg szárnyait elperzseli.

A magnetizőr fényes éregolyóját nem nézi merevebben a hívő médium, mint ifjú vándorunk a szűzies hamva gyermekarcot, e pihéző keblet, ez alig nyílt ajakat, amelyre most futó mosolyt csal az átom képze.

Édes álma lehet, hogy így mosolyog.

Boldog átom, melyet nem két társadalmi illem, mely nem ismer korlátot és száz reá leső vizsga szem dacára is szabadon foghat át ily búbajos lényt! . . . Irigylésre méltó: kit lelki szemei elé varázsol tündér kezével, hogy róla álmogjon, vele foglalkozzék tudtán kívül, akarata ellenére!

— Bár volnék én e boldog, ez irigylésre méltó! sóhajtt az ifjú és lehajolva mélyen mélyen az alvó gyermek fölé, fülét a pihéző keblehez, majd a biborajukhoz tartja, mintha megakarná lesni álmát; mintha azt várná, hogy az a félig nyílt ajak egy édes titok árulója lesz és halkán, öntudatlanul egy névet susog majd . . . talán az ő nevét . . .

És ahogy lehajolt, ahogy arcán érzi az alvó lehelletét, egyszerre ajkával fordul feléje és mohó vágygyal szívja magába azt az édes, illatos lehelletet, mely elkábitja, megrészegíti, mint Falernum lángbora, hogy szinte megtáutorog tőle.

Oh, ezt az édes, kívánatos ajkát meg kell csókolnia!

Kell! Kell!

Érzi, hogy nem állhat ellent a kísértésnek. Érzi, hogy megőrül, ha ellentállana! Egy csók!

Egy halkán oda lehelit csók csupán, mely föl ne ebressze, el ne riassza tőle az átom tündereit . . . Aztán elmegy innen messze, örökre, hogy senki tudója ne legyen: mint rabolta meg a mennyország üdvét.

Lehajol, meg újból felemelkedik.

Még küzd magával, fejét dacosan veti hátra.

Leke jobb érzésre sugja: hogy bűn, amit elkövetni akar.

De ahogy újból az alvóra tekint, kinek ajkán ismét az az édes, boldog mosoly lebeg, erőt vesz rajta egy örületes vágy.

Nem eszmél, nem gondolkodik többé, de oda borul az üdvőt ígérő ajakra és forró csókban tapasztja rá izzó ajakát. . . .

És mintha édes álma folytatását élné, kitarulnak az alvó karjai, hogy önkénytelenül kúcsolódjanak a vakmerő ifjú nyaka köré, miközben félig ébren, alva félig, halkán mint lehetet susogja:

— Szeress! . . .

Bánfaluí Lajos.